

Επίσημη Εφημερίδα C 153

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

52ο έτος
4 Ιουλίου 2009

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο

2009/C 153/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 141 της 20.6.2009	1
---------------	---	---

Πρωτοδικείο

2009/C 153/02	Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο στα καθήκοντα δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ...	2
2009/C 153/03	Τμήμα αναιρέσεων	2
2009/C 153/04	Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα	2

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2009/C 153/05	Υπόθεση C-180/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Renate Ilsinger κατά Martin Dreschers, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου πτωχεύσεως της Schlank & Schick GmbH [Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Δικαίωμα του καταναλωτή ο οποίος υπήρξε αποδέκτης παραπλανητικής διαφημίσεως να διεκδικήσει δικαστικώς το δώρο που κατά τα φαινόμενα έχει κερδίσει — Νομικός χαρακτηρισμός — Αγωγή στηριζόμενη σε σύμβαση κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού — Προϋποθέσεις]	3
2009/C 153/06	Υπόθεση C-494/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, Wam SpA (Αίτηση αναιρέσεως — Εγκατάσταση επιχειρήσεως σε ορισμένα τρίτα κράτη — Δάνεια με μειωμένο επιτόκιο — Επιρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Εμπόριο με τα τρίτα κράτη — Απόφαση της Επιτροπής — Έλλειψη νομιμότητας της κρατικής ενισχύσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	4
2009/C 153/07	Υπόθεση C-497/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — CAS Succchi di Frutta SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αναίρεση — Εξωσυμβατική ευθύνη — Διαδικασία μειοδοτικού διαγωνισμού — Πληρωμή σε είδος — Πληρωμή των μειοδοτών με φρούτα διαφορετικά από εκείνα που καθόριζε η προκήρυξη του διαγωνισμού — Αιτιώδης σύνδεσμος)	4
2009/C 153/08	Υπόθεση C-518/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα — Άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Οδηγία 92/49/ΕΟΚ — Εθνική νομοθεσία που επιβάλλει σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις υποχρέωση παροχής ασφαλιστικής καλύψεως — Περιορισμός στην ελευθερία εγκατάστασης και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κοινωνική προστασία των θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων — Αναλογικότητα — Τιμολογιακή ελευθερία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων — Αρχή του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής)	4
2009/C 153/09	Υπόθεση C-531/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Δημόσια υγεία — Φαρμακεία — Διατάξεις κατά τις οποίες μόνον πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα του φαρμακοποιού δύνανται να εκμεταλλεύονται φαρμακείο — Δικαιολόγηση — Ασφαλής και με ποιοτικά εχέγγυα εφοδιασμός του κοινού σε φάρμακα — Επαγγελματική ανεξαρτησία των φαρμακοποιών — Επιχειρήσεις διανομής φαρμάκων — Δημοτικά φαρμακεία)	5

2009/C 153/10	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-171/07 και C-172/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Verwaltungsgericht des Saarlandes (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Apothekekammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07) κατά Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Δημόσια υγεία — Φαρμακεία — Διατάξεις κατά τις οποίες μόνον πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα του φαρμακοποιού δύνανται να εκμεταλλεύονται φαρμακείο — Δικαιολόγηση — Ασφαλής και με ποιοτικά εχέγγυα εφοδιασμός του πληθυσμού με φάρμακα — Επαγγελματική ανεξαρτησία των φαρμακοποιών)	5
2009/C 153/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-393/07 και C-9/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 24ης Μαΐου 2007, σχετικά με τον έλεγχο της εντολής του Beniamino Donnici — Βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Έλεγχος της εντολής μέλους του Κοινοβουλίου — Διορισμός βουλευτή κατόπιν παραιτήσεως υποψηφίων — Άρθρα 6 και 12 της πράξεως του 1976)	6
2009/C 153/12	Υπόθεση C-398/07 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Waterford Wedgwood plc κατά Assembled Investments (Proprietary) Ltd, Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα WATERFORD STELLENBOSCH — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινοτικού λεκτικού σήματος WATERFORD — Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από το τμήμα προσφυγών)	6
2009/C 153/13	Υπόθεση C-420/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Απριλίου 2009 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ηνωμένο Βασίλειο — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Μελέτιος Αποστολίδης κατά David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams [Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Πρωτόκολλο αριθ. 10 για την Κύπρο — Αναστολή της εφαρμογής του κοινοτικού κεκτημένου στις περιοχές στις οποίες η Κυπριακή Κυβέρνηση δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Απόφαση η οποία εκδόθηκε από κυπριακό δικαστήριο εδρεύον στο τμήμα στο οποίο η εν λόγω κυβέρνηση ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο και η οποία αφορά ακίνητο που βρίσκεται εκτός του τμήματος αυτού — Άρθρα 22, σημείο 1, 34, σημεία 1 και 2, 35, παράγραφος 1, και 38, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού]	7
2009/C 153/14	Υπόθεση C-504/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa κατά Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP) [Κανονισμός (ΕΟΚ) 1191/69 — Υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας — Αντισταθμιστικές παροχές — Τομέας αστικών συγκοινωνιών]	7
2009/C 153/15	Υπόθεση C-516/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Πλαίσιο κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων — Προσδιορισμός των αρμοδίων αρχών για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού)	8
2009/C 153/16	Υπόθεση C-530/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Ρύπανση και οχλήσεις — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρα 3 και 4)	8

2009/C 153/17	Υπόθεση C-531/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft κατά LIBRO Handelsgesellschaft mbH (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Εθνική ρύθμιση περί επιβαλλομένης τιμής των εισαγομένων βιβλίων — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών — Δικαιολογητικός λόγος) 9	9
2009/C 153/18	Υπόθεση C-538/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Assitur Srl κατά Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano (Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Άρθρο 29, πρώτο εδάφιο — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει στις επιχειρήσεις μεταξύ των οποίων υπάρχει σχέση ελέγχου ή σημαντικής επιρροής να συμμετέχουν ως ανταγωνιστές στην ίδια διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης) 9	9
2009/C 153/19	Υπόθεση C-553/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam κατά M.E.E. Rijkeboer (Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Προστασία της ιδιωτικής ζωής — Διαγραφή δεδομένων — Δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα και στα στοιχεία των αποδεκτών των δεδομένων — Προθεσμία άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης) 10	10
2009/C 153/20	Υπόθεση C-27/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BIOS Naturprodukte GmbH κατά Saarland (Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο β' — Έννοια του όρου «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» — Δοσολογία του προϊόντος — Κανονικές συνθήκες χρήσης — Κίνδυνος για την υγεία — Ικανότητα αποκατάστασης, διόρθωσης ή τροποποίησης των φυσιολογικών λειτουργιών του ανθρώπινου οργανισμού) 10	10
2009/C 153/21	Υπόθεση C-34/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Tribunale ordinario di Padova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Azienda Agricola Disarò Antonio κατά Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl [Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γαλακτοκομικές ποσοτώσεις — Εισφορά — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 — Σκοποί της κοινής γεωργικής πολιτικής — Αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας — Καθορισμός της εθνικής ποσότητας αναφοράς — Κριτήρια — Δυνατότητα λήψεως υπόψη του κριτηρίου του ελλειμματικού κράτους μέλους] 11	11
2009/C 153/22	Υπόθεση C-75/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, Christopher Mellor κατά Secretary of State for Communities and Local Government (Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Υποχρέωση δημοσιεύσεως της αιτιολογίας αποφάσεως περί μη υποβολής σχεδίου σε εκτίμηση) 11	11
2009/C 153/23	Υπόθεση C-132/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Fővárosi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lidl Magyarország Kereskedelmi bt. κατά Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ραδιοεξοπλισμός και τηλεπικοινωνιακός τεματικός εξοπλισμός — Αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας — Μη αναγνώριση της καταρτιθείσας από παραγωγό εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος δηλώσεως πιστότητας) 12	12
2009/C 153/24	Υπόθεση C-150/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Siebrand BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογικές κλάσεις 2206 και 2208 — Ποτό που προέρχεται από ζύμωση και περιέχει αποσταγμένη αλκοόλη — Ποτό που παρασκευάζεται σε πρώτη φάση από φρούτα ή φυσικά προϊόντα — Προσθήκη ουσιών — Συνέπειες — Απώλεια της γεύσης, του αρώματος και της εμφάνισης του αρχικού ποτού) 13	13

2009/C 153/25	Υπόθεση C-161/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV κατά Belgische Staat (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Κοινοτική διαμετακόμιση — Μεταφορές πραγματοποιούμενες υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Προθεσμία κοινοποίησης — Προθεσμία για την προσκόμιση της αποδείξεως σχετικά με τον τόπο διαπράξεως της παράβασης ή της παρατυπίας) 13	13
2009/C 153/26	Υπόθεση C-253/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/22/EK — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη) 14	14
2009/C 153/27	Υπόθεση C-256/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/83/EK — Ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες για να τους αναγνωρισθεί το καθεστώς του πρόσφυγα ή για να τύχουν διεθνούς προστασίας — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο) 14	14
2009/C 153/28	Υπόθεση C-266/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/81/ΕΟΚ — Δικαίωμα παραμονής που χορηγείται στους υπηκόους τρίτων χωρών θύματα εμπορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθρομετανάστευση, οι οποίοι συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές — Παράλειψη πλήρους μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη — Παράλειψη ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη) 15	15
2009/C 153/29	Υπόθεση C-313/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/58/EK — Δίκαιο των εταιριών — Πράξεις και στοιχεία που υπόκεινται σε διατυπώσεις δημοσιότητας — Επιστολές και έγγραφα παραγγελίας — Κυρώσεις — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 15	15
2009/C 153/30	Υπόθεση C-322/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/83/EK — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 16	16
2009/C 153/31	Υπόθεση C-368/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/35/EK — Αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει») 16	16
2009/C 153/32	Υπόθεση C-390/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Απόφαση 280/2004/EK — Εφαρμογή του πρωτοκόλλου του Κιότο — Εθνικά μέτρα για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου — Παράλειψη διαβίβασης των απαιτούμενων πληροφοριών) 16	16
2009/C 153/33	Υπόθεση C-443/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Γαλλίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/13/EK — Περιορισμός των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των εννοιών «μικρή εγκατάσταση» και «ουσιαστική μετατροπή») 17	17
2009/C 153/34	Υπόθεση C-532/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2005/60/EK — Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 17	17

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2009/C 153/35	Υπόθεση C-128/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Antoine Boxus, Willy Roua κατά Région wallonne	18
2009/C 153/36	Υπόθεση C-129/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds κατά Région wallonne	18
2009/C 153/37	Υπόθεση C-130/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Paul Fastrez, Henriette Fastrez κατά Région wallonne	19
2009/C 153/38	Υπόθεση C-131/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Philippe Daras κατά Région wallonne	20
2009/C 153/39	Υπόθεση C-132/09: Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου	21
2009/C 153/40	Υπόθεση C-133/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Απριλίου 2009 — József Uzonyi κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	21
2009/C 153/41	Υπόθεση C-134/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 10 Απριλίου 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page κατά Région wallonne	22
2009/C 153/42	Υπόθεση C-135/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 9 Απριλίου 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois κατά Région wallonne	23
2009/C 153/43	Υπόθεση C-138/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Palermo (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2009 — Todaro Nunziatina & C. snc κατά Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale	23
2009/C 153/44	Υπόθεση C-140/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Genova (Ιταλία) στις 17 Απριλίου 2009 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri	24
2009/C 153/45	Υπόθεση C-142/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Βέλγιο) στις 22 Απριλίου 2009 — Ποινική διαδικασία κατά V. W. Lahousse και Lavichy BVBA	25
2009/C 153/46	Υπόθεση C-143/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) στις 23 Απριλίου 2009 — Pannon GSM Távközlési Rt. Κατά Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke	25
2009/C 153/47	Υπόθεση C-144/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 24 Απριλίου 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH κατά Oliver Heller	26
2009/C 153/48	Υπόθεση C-145/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2009 — Land Baden-Württemberg κατά Παναγιώτη Τσακουρίδη	26

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2009/C 153/49	Υπόθεση C-146/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl κατά Stadtwerke Aachen AG	26
2009/C 153/50	Υπόθεση C-147/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 24 Απριλίου 2009 — Ronald Seunig κατά Maria Hölzel	27
2009/C 153/51	Υπόθεση C-150/09 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Απριλίου 2009 οι Iride SpA και Iride Energia SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση T-25/07, Iride SpA και Iride Energia SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	27
2009/C 153/52	Υπόθεση C-154/09: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 4 Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	28
2009/C 153/53	Υπόθεση C-160/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 8 Μαΐου 2009 — Ιωάννης Κατσιβαρδάς — Νικόλαος Τσίτσικας Ο.Ε. κατά Υπουργού Οικονομικών	28
2009/C 153/54	Υπόθεση C-161/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 8 Μαΐου 2009 — Κ. Φραγκόπουλος και ΣΙΑ ΟΕ. κατά Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κορινθίας	29
2009/C 153/55	Υπόθεση C-162/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 8 Μαΐου 2009 — Secretary of State for Work and Pensions κατά Taous Lassal	29
2009/C 153/56	Υπόθεση C-169/09: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	29
2009/C 153/57	Υπόθεση C-170/09: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	30
2009/C 153/58	Υπόθεση C-171/09: Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	30
2009/C 153/59	Υπόθεση C-175/09: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Μαΐου 2009 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs κατά Axa UK plc	30

Πρωτοδικείο

2009/C 153/60	Υπόθεση T-116/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2009 — Wieland-Werke κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά χαλκοσωλήνων για βιομηχανική χρήση — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή των αγορών — Πρόστιμα — Αρχή της νομιμότητας των ποινών — Μέγεθος της σχετικής αγοράς — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Διάρκεια της παράβασης — Συνεργασία)	32
---------------	---	----

2009/C 153/61	Υπόθεση T-122/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2009 — Outokumpu και Luvata κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά χαλκοσωλήνων για βιομηχανική χρήση — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή των αγορών — Πρόστιμα — Μέγεθος της σχετικής αγοράς — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Υποτροπή) 32	32
2009/C 153/62	Υπόθεση T-127/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2009 — KME Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά χαλκοσωλήνων για βιομηχανική χρήση — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή των αγορών — Πρόστιμα — Πραγματικός αντίκτυπος στην αγορά — Μέγεθος της σχετικής αγοράς — Διάρκεια της παράβασης — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία) 33	33
2009/C 153/63	Υπόθεση T-151/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — NVV κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Αγορές των ζώντων αρσενικών και θηλυκών χοίρων που προορίζονται για σφαγή — Απόφαση περί κηρύξεως της συγκεντρώσεως συμβατής με την κοινή αγορά — Γεωγραφικός καθορισμός της σχετικής αγοράς — Υποχρέωση επιδείξεως επιμέλειας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 33	33
2009/C 153/64	Υπόθεση T-414/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — NHL Enterprises κατά ΓΕΕΑ — Glory & Pompea (LA KINGS) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος LA KINGS — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα KING — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94] 34	34
2009/C 153/65	Υπόθεση T-165/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2009 — Fiorucci κατά ΓΕΕΑ — Edwin (ELIO FIORUCCI) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας και εκπτώσεως από το δικαίωμα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα ELIO FIORUCCI — Καταχώριση φημισμένου ονόματος προσώπου ως σήματος — Άρθρο 52, παράγραφος 2, στοιχείο α', και άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94] 34	34
2009/C 153/66	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 και T-178/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 2009 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE και CYBERHOME) [Κοινοτικό σήμα — Αίτησεις καταχωρίσεως των λεκτικών κοινοτικών σημάτων CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE και CYBERHOME — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94] 35	35
2009/C 153/67	Υπόθεση T-277/06: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — Omnicare κατά ΓΕΕΑ — Astellas Pharma (OMNICARE) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού κοινοτικού σήματος OMNICARE — Προγενέστερο εικονικό εθνικό σήμα OMNICARE — Απόρριψη αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (restitutio in integrum)] 35	35
2009/C 153/68	Υπόθεση T-89/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαΐου 2009 — VIP Car Solutions κατά Κοινοβουλίου (Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Κοινοτικός διαγωνισμός — Μεταφορά των μελών του Κοινοβουλίου με αυτοκίνητο ή μικρό λεωφορείο με οδηγό κατά τις συνόδους στο Στρασβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρνηση γνωστοποίησης της τιμής που προσέφερε ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος — Αγωγή αποζημιώσεως) 36	36

2009/C 153/69	Υπόθεση T-185/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — Klein Trademark Trust κατά ΓΕΕΑ — Zafra Marroquín (CK CREACIONES KENNYA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος CK CREACIONES KENNYA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα CK Calvin Klein και προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα CK — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94] 36	36
2009/C 153/70	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-405/07 και T-406/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαΐου 2009 — CFMCEE κατά ΓΕΕΑ (P@YWEB CARD και PAYWEB CARD) [Κοινοτικό σήμα — Αιτήσεις καταχώρισης των λεκτικών κοινοτικών σημάτων P@YWEB/email CARD και PAYWEB CARD — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Μερική έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94] 37	37
2009/C 153/71	Υπόθεση T-410/07: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου 2009 — Jurado Hermanos κατά ΓΕΕΑ (JURADO) (Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα JURADO — Μη υποβολή αιτήσεως ανανέωσης εκ μέρους της δικαιούχου του σήματος — Διαγραφή του σήματος κατά τη λήξη του χρόνου ισχύος της καταχώρισης — Αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση υποβληθείσα από τον κατέχοντα άδεια αποκλειστικής χρήσεως) 37	37
2009/C 153/72	Υπόθεση T-136/08: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Μαΐου 2009 — Aurelia Finance κατά ΓΕΕΑ (AURELIA) [Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα AURELIA — Μη καταβολή του τέλους ανανέωσης — Διαγραφή του σήματος άμα τη λήξει ισχύος της καταχώρισης — Αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (restitutio in integrum)] 38	38
2009/C 153/73	Υπόθεση T-183/08: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Μαΐου 2009 — Schuhpark Fascies κατά ΓΕΕΑ — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού και λεκτικού κοινοτικού σήματος jello SCHUHPARK — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Schuhpark — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94] 38	38
2009/C 153/74	Υπόθεση T-58/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2009 — HALTE κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσεως εκ μέρους της Επιτροπής δέτουσα τέρμα στην παράλειψη — Κατάργηση της δίκης) 38	38
2009/C 153/75	Υπόθεση T-282/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 2009 — Tailor κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση αριστερής τσέπης) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος απεικονίζοντος αριστερή τσέπη — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος] 39	39
2009/C 153/76	Υπόθεση T-283/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 2009 — Tailor κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση δεξιάς τσέπης) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος απεικονίζοντος δεξιά τσέπη — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος] 39	39
2009/C 153/77	Υπόθεση T-45/09: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2009 — Al Barakat International Foundation κατά Επιτροπής 39	39
2009/C 153/78	Υπόθεση T-130/09: Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2009 — Eliza Corporation κατά ΓΕΕΑ — Went Computing Consultancy Group (eliza) 40	40

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2009/C 153/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 141 της 20.6.2009

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 129 της 6.6.2009

EE C 113 της 16.5.2009

EE C 102 της 1.5.2009

EE C 90 της 18.4.2009

EE C 82 της 4.4.2009

EE C 69 της 21.3.2009

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο στα καθήκοντα δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

(2009/C 153/02)

Στις 16 Ιουνίου 2009 το Πρωτοδικείο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας, να ορίσει τον δικαστή Σ. Παπασάββα για να αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του, στα καθήκοντα δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2009 έως 30 Ιουνίου 2010.

Τμήμα αναιρέσεων

(2009/C 153/03)

Στις 16 Ιουνίου 2009 το Πρωτοδικείο αποφάσισε ότι το τμήμα αναιρέσεων θα αποτελείται, για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2009 έως 31 Αυγούστου 2010, από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου και, εκ περιτροπής, από δύο προέδρους τμήματος.

Οι δικαστές που θα μετέχουν στη σύνθεση του πενταμελούς τμήματος με τον πρόεδρο του τμήματος αναιρέσεων θα είναι οι τρεις δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος δικαστικού σχηματισμού και, εκ περιτροπής, δύο πρόεδροι τμήματος.

Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

(2009/C 153/04)

Στις 16 Ιουνίου 2009 το Πρωτοδικείο καθόρισε ως ακολούθως τα κριτήρια για την ανάθεση των υποθέσεων στα τμήματα για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2009 έως 31 Αυγούστου 2010, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Κανονισμού Διαδικασίας:

1. Οι αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ανατίθενται, ήδη από την κατάθεση του σχετικού δικογράφου, με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στο τμήμα αναιρέσεων.
2. Οι λοιπές υποθέσεις πέραν αυτών της παραγράφου 1 ανατίθενται, ήδη από την κατάθεση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου και με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στα τριμελή τμήματα.

Οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στην παρούσα παράγραφο κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων με βάση τρεις διαφορετικές σειρές σε συνάρτηση με τη σειρά πρωτοκολλησεώς τους στη Γραμματεία:

- για τις υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού οι οποίοι ισχύουν για τις επιχειρήσεις, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και των κανόνων περί μέτρων εμπορικής άμυνας·
- για τις υποθέσεις που αφορούν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας·
- για όλες τις άλλες υποθέσεις.

Στο πλαίσιο καθεμιάς από τις σειρές αυτές, τα δύο τριμελή τμήματα που απαρτίζονται από τέσσερις δικαστές θα λαμβάνονται υπόψη δύο φορές κάθε τρίτη φορά που έρχεται η σειρά τους.

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου μπορεί να παρεκκλίνει από τις ως άνω σειρές προκειμένου να λάβει υπόψη τη συνάφεια ορισμένων υποθέσεων ή για να εξασφαλίσει την ισορροπη κατανομή του όγκου εργασίας.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Renate Ilsinger κατά Martin Dreschers, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου πτωχεύσεως της Schlank & Schick GmbH

(Υπόθεση C-180/06) ⁽¹⁾

[Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών — Δικαίωμα του καταναλωτή ο οποίος υπήρξε αποδέκτης παραπλανητικής διαφημίσεως να διεκδικήσει δικαστικώς το δώρο που κατά τα φαινόμενα έχει κερδίσει — Νομικός χαρακτηρισμός — Αγωγή στηριζόμενη σε σύμβαση κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού — Προϋποθέσεις]

(2009/C 153/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Renate Ilsinger

κατά

Martin Dreschers, υπό την ιδιότητά του ως συνδίκου πτωχεύσεως της Schlank & Schick GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Wien — Ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία περί προστασίας των καταναλωτών παρέχουσα στον αποδέκτη παραπλανητικής διαφημίσεως δικαίωμα να απαιτήσει το δώρο που κατά τα φαινόμενα έχει κερδίσει

Διατακτικό

Σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, κατά την οποία ο καταναλωτής ζητεί, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας του κράτους μέλους της κατοικίας του και ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του, να υποχρεωθεί μια εταιρία πωλήσεων δι' αλληλογραφίας, η οποία είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, να του καταβάλει το χρηματικό δώρο που κατά τα φαινόμενα έχει κερδίσει, και

— εφόσον η εταιρία αυτή, προκειμένου να ωθήσει τον καταναλωτή αυτόν στη σύναψη συμβάσεως, του απέστειλε ονομαστικώς επιστολή δυνάμενη να του δημιουργήσει την εντύπωση ότι θα του καταβληθεί χρηματικό δώρο αν το ζητήσει αποστέλλοντας στην εταιρία την επισυναπτόμενη στην επιστολή αυτή «βεβαίωση δώρου»,

— χωρίς, όμως, η καταβολή του χρηματικού αυτού δώρου να εξαρτάται από παραγγελία προϊόντων προσφερόμενων προς πώληση από την εταιρία αυτή ή από παραγγελία προς δοκιμή,

οι κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθούν ως εξής:

— η αγωγή αυτή η οποία ασκείται από τον καταναλωτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, εφόσον ο επαγγελματίας πωλητής ανέλαβε τη νομική δέσμευση να καταβάλει αυτό το χρηματικό δώρο στον καταναλωτή·

— οσάκις δεν πληρούνται η προϋπόθεση αυτή, η αγωγή αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ίδιας διατάξεως του κανονισμού 44/2001 μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο καταναλωτής διαβίβασε πράγματι παραγγελία στον επαγγελματία πωλητή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, Wam SpA

(Υπόθεση C-494/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Εγκατάσταση επιχειρήσεως σε ορισμένα τρίτα κράτη — Δάνεια με μειωμένο επιτόκιο — Επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Εμπόριο με τα τρίτα κράτη — Απόφαση της Επιτροπής — Έλλειψη νομιμότητας της κρατικής ενισχύσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2009/C 153/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και E. Righini)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I.M. Braguglia, και P. Gentili, avvocato dello Stato), Wam SpA (εκπρόσωπος: E. Giliani)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, T-304/04 και T-316/04, Ιταλική Δημοκρατία και Wam κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση 2006/177/EK της Επιτροπής, της 19ης Μαΐου 2004, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 4/2003 (πρώην NN 102/2002) που χορήγησε η Ιταλία υπέρ της Wam SpA (EE 2006, L 63, σ. 11).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας

⁽¹⁾ EE C 20 της 27.1.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — CAS Succhi di Frutta SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-497/06 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Εξωσυμβατική ευθύνη — Διαδικασία μειοδοτικού διαγωνισμού — Πληρωμή σε είδος — Πληρωμή των μειοδοτών με φρούτα διαφορετικά από εκείνα που καθόριζε η προκήρυξη του διαγωνισμού — Αιτιώδης σύνδεσμος)

(2009/C 153/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: CAS Succhi di Frutta SpA (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, R. Sciaudone και D. Fioretti, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga, agent, A. Dal Ferro, avvocato)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, T-226/01, CAS Succhi di Frutta κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή περί αποκαταστάσεως της ζημίας που φέρεται ότι προκλήθηκε από τις αποφάσεις της Επιτροπής C(96)1916, της 22ας Ιουλίου 1996, και C(96)2208, της 6ης Σεπτεμβρίου 1996, που εκδόθηκαν στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) 228/96 της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 1996, για τη δωρεάν προμήθεια χυμού φρούτων και μαρμελάδας στους πληθυσμούς της Αρμενίας και του Αζερμπαϊτζάν (EE L 30, σ. 18).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την CAS Succhi di Frutta SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 42 της 24.2.2007

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-518/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα — Άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Οδηγία 92/49/ΕΟΚ — Εθνική νομοθεσία που επιβάλλει σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις υποχρέωση παροχής ασφαλιστικής καλύψεως — Περιορισμός στην ελευθερία εγκατάστασης και στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κοινωνική προστασία των θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων — Αναλογικότητα — Τιμολογιακή ελευθερία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων — Αρχή του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής)

(2009/C 153/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και N. Yrrell)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: M. Fiorilli)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Himmanen)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 43 και 49 ΕΚ — Παράβαση των άρθρων 6, 29 και 39 της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1982, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και

88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1) — Υπολογισμός των ασφαλιστών — Υποχρεώσεις επιβαλλόμενες στις ασφαλιστικές εταιρίες που έχουν την έδρα τους εντός άλλου κράτους μέλους

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Ιταλική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-531/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρα 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Δημόσια υγεία — Φαρμακεία — Διατάξεις κατά τις οποίες μόνον πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα του φαρμακοποιού δύνανται να εκμεταλλεύονται φαρμακείο — Δικαιολόγηση — Ασφαλής και με ποιοτικά εχέγγυα εφοδιασμός του κοινού σε φάρμακα — Επαγγελματική ανεξαρτησία των φαρμακοποιών — Επιχειρήσεις διανομής φαρμάκων — Δημοτικά φαρμακεία)

(2009/C 153/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και H. Krämer, G. Giacomini και E. Boglione, avvocati)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia, G. Fien-go, avvocato dello Stato)

Παρεμβαίνοντες προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: J. Rodríguez Cárcamo και F. Díez Moreno), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και B. Messmer), Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωποι: E. Balode-Buraka και L. Ostrovska), Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: C. Pesendorfer και T. Kröll)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 43 και 56 ΕΚ — Ιδιοκτησιακό καθεστώς των φαρμακείων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η Ιταλική Δημοκρατία, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλ-

λική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Λεττονίας και η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 42 της 24.2.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Verwaltungsgericht des Saarlandes (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07) κατά Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-171/07 και C-172/07) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 43 ΕΚ — Δημόσια υγεία — Φαρμακεία — Διατάξεις κατά τις οποίες μόνον πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα του φαρμακοποιού δύνανται να εκμεταλλεύονται φαρμακείο — Δικαιολόγηση — Ασφαλής και με ποιοτικά εχέγγυα εφοδιασμός του πληθυσμού με φάρμακα — Επαγγελματική ανεξαρτησία των φαρμακοποιών)

(2009/C 153/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht des Saarlandes

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Fritz Trennheuser, Deutscher Apothekerverband eV, (C-171/07), Helga Neumann-Seiwert (C-172/07)

κατά

Saarland, Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales

Παρισταμένων των: DocMorris NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht des Saarlandes — Ερμηνεία των άρθρων 10, 43 και 48 ΕΚ — Άδεια εκμεταλλεύσεως φαρμακείου που χορηγείται, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, μόνο σε φαρμακοποιό που διευθύνει αυτοπροσώπως το φαρμακείο — Άδεια που χορηγείται από τις εθνικές αρχές σε νομικό πρόσωπο λαμβανομένου υπόψη του αμέσου αποτελέσματος του κοινοτικού δικαίου — Όροι για τη μη εφαρμογή του εθνικού δικαίου

Διατακτικό

Τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ δεν απαγορεύουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, μη επιτρέπουσα σε πρόσωπα τα οποία δεν έχουν την ιδιότητα του φαρμακοποιού να διατηρούν και να εκμεταλλεύονται φαρμακείο.

(¹) ΕΕ C 140 της 23.6.2007

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-393/07 και C-9/08) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 24ης Μαΐου 2007, σχετικά με τον έλεγχο της εντολής του Beniamino Donnici — Βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Έλεγχος της εντολής μέλους του Κοινοβουλίου — Διορισμός βουλευτή κατόπιν παρατήσεως υποψηφίων — Άρθρα 6 και 12 της πράξεως του 1976)

(2009/C 153/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia, R. Adam, P. Gentili, avvocato dello Stato) (C-393/07)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Λεττονίας

Προσφεύγων: Beniamino Donnici (εκπρόσωποι: M. Sanino, G. M. Roberti, I. Perego και P. Salvatore, avvocati) (C-9/08)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας: Ιταλική Δημοκρατία

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: H. Krück, N. Lorenz, L. Visaggio, E. Cannizzaro, professeur)

Παρεμβαίνων προς στήριξη των αιτημάτων του καθού: Achille Occhetto, (εκπρόσωποι: P. De Caterini και F. Paola, avvocati)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως P6_TA PROV(2007)0209 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 24ης Μαΐου 2007, σχετικά με τον έλεγχο της εντολής του Beniamino Donnici [2007/2121(REG)], η οποία κοινοποιήθηκε στις 28 Μαΐου 2007 — Βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Έλεγχος της εντολής — Διορισμός βουλευτή λόγω παρατήσεως υποψηφίων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2007/2121 (REG) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 24ης Μαΐου 2007, επί του ελέγχου της εντολής του Beniamino Donnici.
- 2) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα του B. Donnici και στα δικαστικά έξοδα της Ιταλικής Δημοκρατίας ως προσφεύγουσας.

- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία ως παρεμβαίνουσα, η Δημοκρατία της Λεττονίας και ο A. Occhetto φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 20.10.2007

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Waterford Wedgwood plc κατά Assembled Investments (Proprietary) Ltd, Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-398/07 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα WATERFORD STELLENBOSCH — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινοτικού λεκτικού σήματος WATERFORD — Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από το τμήμα προσφυγών)

(2009/C 153/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Waterford Wedgwood plc (εκπρόσωπος: J. Pagenberg, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Assembled Investments (Proprietary) Ltd (εκπρόσωποι: P. Hagman, asianajaja, και J. Palm, tavaramerkkiasiamies), Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση T-105/05, Assembled Investments (Proprietary) Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση R 240/2004-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, περί ακυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η ανακοπή που άσκησε ο δικαιούχος του κοινοτικού λεκτικού σήματος «WATERFORD» για προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις 3, 8, 11, 21, 24 και 34.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Waterford Wedgwood plc στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 24.11.2007

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Απριλίου 2009 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Ηνωμένο Βασίλειο — για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Μελέτιος Αποστολίδης κατά David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

(Υπόθεση C-420/07) ⁽¹⁾

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Πρωτόκολλο αριθ. 10 για την Κύπρο — Αναστολή της εφαρμογής του κοινοτικού κεκτημένου στις περιοχές στις οποίες η Κυπριακή Κυβέρνηση δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Απόφαση η οποία εκδόθηκε από κυπριακό δικαστήριο εδρεύον στο τμήμα στο οποίο η εν λόγω κυβέρνηση ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο και η οποία αφορά ακίνητο που βρίσκεται εκτός του τμήματος αυτού — Άρθρα 22, σημείο 1, 34, σημεία 1 και 2, 35, παράγραφος 1, και 38, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού]

(2009/C 153/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Μελέτιος Αποστολίδης

κατά

David Charles Orams, Linda Elizabeth Orams

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Court of Appeal (Civil Division) — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου αριθ. 10 της Πράξεως Προσχωρήσεως της Κύπρου καθώς και των άρθρων 22, 34, παράγραφοι 1 και 2, και 35, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Αναστολή της εφαρμογής του κοινοτικού κεκτημένου στις περιοχές στις οποίες η κυβέρνηση δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο — Αναγνώριση και εκτέλεση από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους μιας αποφάσεως η οποία εκδόθηκε από κυπριακό δικαστήριο εδρεύον στο τμήμα όπου ασκείται αποτελεσματικός έλεγχος και η οποία αφορά οικόπεδο που βρίσκεται εκτός του τμήματος αυτού

Διατακτικό

1) Η αναστολή της εφαρμογής του κοινοτικού κεκτημένου στις περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας στις οποίες η κυβέρνηση του ως άνω κράτους μέλους δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο, την οποία προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου αριθ. 10 για την Κύπρο της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρω-

παϊκή Ένωση, δεν εμποδίζει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, επί αποφάσεως η οποία εκδόθηκε από κυπριακό δικαστήριο εδρεύον στο τμήμα της νήσου το οποίο ελέγχεται πράγματι από την Κυπριακή Κυβέρνηση, αλλά αφορά ακίνητο το οποίο κείται στις εν λόγω περιοχές.

2) Το άρθρο 35, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001 δεν επιτρέπει σε δικαστήριο κράτους μέλους να αρνηθεί την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεως που εξέδωσαν τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους σχετικά με ακίνητο το οποίο κείται σε περιοχή του τελευταίου αυτού κράτους στην οποία η κυβέρνηση του εν λόγω κράτους δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο.

3) Το γεγονός ότι απόφαση που εξέδωσαν τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους σχετικά με ακίνητο το οποίο κείται σε περιοχή του κράτους μέλους αυτού στην οποία η κυβέρνηση του εν λόγω κράτους μέλους δεν ασκεί αποτελεσματικό έλεγχο δεν μπορεί στην πράξη να εκτελεστεί στον τόπο όπου βρίσκεται το ακίνητο δεν συνιστά λόγο αρνήσεως αναγνώρισεως ή εκτέλεσεως δυνάμει του άρθρου 34, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 ούτε συνεπάγεται ότι η απόφαση αυτή δεν είναι εκτελεστή κατά την έννοια του άρθρου 38, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

4) Δεν χωρεί άρνηση αναγνώρισεως ή εκτέλεσεως μιας ερήμην εκδοθείσας αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 34, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001 όταν ο εναγόμενος μπόρεσε να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της ερήμην εκδοθείσας αποφάσεως και το ως άνω ένδικο μέσο του παρέσχε τη δυνατότητα να ισχυριστεί ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή το ισοδύναμο έγγραφο δεν του είχε επιδοθεί ή κοινοποιηθεί εγκαίρως και κατά τέτοιον τρόπον ώστε να μπορεί να αμυνθεί.

⁽¹⁾ ΕΕ C 297 της 8.12.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa κατά Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

(Υπόθεση C-504/07) ⁽¹⁾

[Κανονισμός (ΕΟΚ) 1191/69 — Υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας — Αντισταθμιστικές παροχές — Τομέας αστικών συγκοινωνιών]

(2009/C 153/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop), J. Espírito Santo & Irmãos Lda, Sequeiro, Lucas, Venturas & Ca Lda, Barraqueiro Transportes SA, Rodoviária de Lisboa

κατά

Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris), Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP)

Αντικείμενο

Ερμηνεία των άρθρων 73 ΕΚ, 76 ΕΚ, 87 ΕΚ και 88 ΕΚ και του κανονισμού (ΕΟΚ) 1191/69 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1969, περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001 σ. 100) — Δημοτική δημόσια υπηρεσία μεταφοράς επιβατών — Ύπαρξη ή μη υποχρέωσης αντισταθμιστικής παροχής — Ενισχύσεις σκοπούσες στην αντιστάθμιση των ελλειμμάτων εκμετάλλευσης των επιχειρήσεων αυτών

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1191/69 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1969, περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1893/91 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1991, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας σε δημόσια επιχείρηση μεταφοράς επιβατών εντός ευρύτερης αστικής περιοχής και ότι προβλέπει, για τις επιβαρύνσεις που απορρέουν από τις υποχρεώσεις αυτές, τη χορήγηση συγκεκριμένης αντισταθμιστικής παροχής σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Ο κανονισμός 1191/69, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1893/91, απαγορεύει τη χορήγηση αντισταθμιστικών παροχών όπως οι επίδικες στην κύρια δίκη, οσάκις δεν είναι δυνατό να καθορισθεί το κόστος της δραστηριότητας που ασκούν οι οικείες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της εκτέλεσης των υποχρεώσεών τους δημόσιας υπηρεσίας.
- 3) Οσάκις ένα εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει την ασυμβατότητα ορισμένων μέτρων ενίσχυσης προς τον κανονισμό 1191/69, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1893/91, οφείλει να αντλήσει όλες τις συνέπειες σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, όσον αφορά το κύρος των πράξεων εφαρμογής των εν λόγω μέτρων.

(¹) ΕΕ C 22 της 26.1.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-516/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Πλαίσιο κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων — Προσδιορισμός των αρμοδίων αρχών για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού)

(2009/C 153/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: B. Plaza Cruz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 7 και 8, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να προσδιορίσει τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων όσον αφορά της Αυτόνομες Κοινοότητες της Γαλικίας, της Χώρας των Βάσκων, της Ανδαλουσίας, των Βαλεαρίδων και των Καναρίων Νήσων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 7 και 8, της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-530/07) (¹)

(Παράβαση κράτους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Ρύπανση και οχλήσεις — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Άρθρα 3 και 4)

(2009/C 153/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και G. Braga da Cruz)

Καθής: Δημοκρατία της Πορτογαλίας (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και M. J. Lois)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεοπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωσή του προς τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ 1991, L 135, σ. 40)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διασφαλίσει ότι οι οικισμοί Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Ponta Delgada, Póvoa do Varzim/Vila do Conde και Santa Cita διαθέτουν δίκτυο αποχετεύσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, και μη υποβάλλοντας σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, τα αστικά λύματα των οικισμών Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa de Aveiro, Costa Oeste, Covilhã, Lisboa, Matosinhos, Milfontes, Nazaré/Famalicão, Ponta Delgada, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Franca de Xira και Vila Real de Santo António, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 4 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πορτογαλίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft κατά LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(Υπόθεση C-531/07) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Εθνική ρύθμιση περί επιβαλλομένης τιμής των εισαγομένων βιβλίων — Μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών — Δικαιολογητικός λόγος)

(2009/C 153/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

κατά

LIBRO Handelsgesellschaft mbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, 10, 28, 30, 81 και 151 της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική ρύθμιση που επιβάλλει στους εισαγωγείς γερμανόγλωσσων βιβλίων την υποχρέωση να μην καθορίζουν τιμή λιανικής πωλήσεως χαμηλότερη από εκείνη που καθορίστηκε για τη χώρα καταγωγής

Διατακτικό

- 1) Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει στους εισαγωγείς γερμανόγλωσσων βιβλίων να καθορίζουν τιμή χαμηλότερη από την τιμή πωλήσεως στο κοινό την οποία καθορίζει ή συστήνει ο εκδότης στο κράτος εκδόσεως συνιστά μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών κατά την έννοια του άρθρου 28 ΕΚ.
- 2) Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει στους εισαγωγείς γερμανόγλωσσων βιβλίων να καθορίζουν τιμή χαμηλότερη από την τιμή πωλήσεως στο κοινό την οποία καθορίζει ή συστήνει ο εκδότης στο κράτος εκδόσεως δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ούτε βάσει των άρθρων 30 ΕΚ και 151 ΕΚ ούτε από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος.

(¹) ΕΕ C 37 της 9.2.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Assitur Srl κατά Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

(Υπόθεση C-538/07) (¹)

(Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Άρθρο 29, πρώτο εδάφιο — Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Εθνική νομοθεσία που απαγορεύει στις επιχειρήσεις μεταξύ των οποίων υπάρχει σχέση ελέγχου ή σημαντικής επιρροής να συμμετέχουν ως ανταγωνιστές στην ίδια διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης)

(2009/C 153/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Assitur Srl

κατά

Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Milano

Παραμβαίνουσες: SDA Express Courier SpA, Poste Italiane SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Ερμηνεία του άρθρου 29 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1) — Εθνική ρύθμιση που αποκλείει την αυτοτελή συμμετοχή συνδεδεμένων ή ελεγχόμενων

επιχειρήσεων σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης προμηθειών και παροχής υπηρεσιών

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 29, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να προβλέπουν, πέρα από τους λόγους αποκλεισμού που απαριθμεί η διάταξη αυτή, και άλλους λόγους αποκλεισμού, με σκοπό τη διασφάλιση της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, υπό την προϋπόθεση ότι τα σχετικά μέτρα δεν βαίνουν πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού.
- 2) Το κοινοτικό δίκαιο απαγορεύει τη θέσπιση ή διατήρηση σε ισχύ διάταξης του εθνικού δικαίου η οποία, μολονότι επιδιώκει την επίτευξη των θεμιτών σκοπών της ίσης μεταχείρισης των υποβαλλόντων προσφορά και της διαφάνειας κατά τις διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων, απαγορεύει απόλυτα στις επιχειρήσεις μεταξύ των οποίων υπάρχει σχέση ελέγχου ή οι οποίες είναι συνδεδεμένες μεταξύ τους να συμμετέχουν ταυτόχρονα και ως ανταγωνιστές στην ίδια διαδικασία διαγωνισμού και δεν τους παρέχει τη δυνατότητα να αποδείξουν ότι η σχέση αυτή δεν επηρέασε τη συμπεριφορά τους στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

(¹) EE C 37 της 9.2.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — College van burgemeester en wethouders van Rotterdam κατά M.E.E. Rijkeboer

(Υπόθεση C-553/07) (¹)

(Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Προστασία της ιδιωτικής ζωής — Διαγραφή δεδομένων — Δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα και στα στοιχεία των αποδεκτών των δεδομένων — Προθεσμία άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης)

(2009/C 153/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

College van burgemeester en wethouders van Rotterdam

κατά

M.E.E. Rijkeboer

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Raad van State (Κάτω Χώρες) — Ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και 12, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (EE L 281, σ. 31) — Εθνική νομοθεσία

που περιορίζει το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα που υποβλήθηκαν σε επεξεργασία εντός ενός έτους πριν την αίτηση πρόσβασης — Αρχή της αναλογικότητας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προβλέπουν δικαίωμα πρόσβασης στα στοιχεία των αποδεκτών ή των κατηγοριών των αποδεκτών των δεδομένων καθώς και στο περιεχόμενο των στοιχείων που κοινοποιήθηκαν όχι μόνο για το παρόν αλλά και για το παρελθόν. Στα κράτη μέλη εναπόκειται να καθορίσουν τη χρονική περίοδο διατήρησης των στοιχείων αυτών και να ρυθμίσουν τη συνεπακόλουθη πρόσβαση στα στοιχεία αυτά κατά τρόπο που να σταθμίζονται δικαίως, αφενός, το συμφέρον του ενδιαφερομένου να προστατεύσει την ιδιωτική του ζωή, ιδίως μέσω των τρόπων παρέμβασης ή του δικαιώματος προσφυγής που προβλέπει η οδηγία 95/46, και, αφετέρου, το βάρος που η υποχρέωση διατήρησης των στοιχείων αυτών συνεπάγεται για τον υπεύθυνο της επεξεργασίας.
- 2) Κανονιστική ρύθμιση που περιορίζει σε ένα έτος την υποχρέωση διατήρησης των στοιχείων για τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων και για το περιεχόμενο των δεδομένων που κοινοποιήθηκαν και, ως εκ τούτου, περιορίζει την πρόσβαση στα στοιχεία αυτά, ενώ τα βασικά δεδομένα διατηρούνται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, δεν σταθμίζει δικαίως το συμφέρον του ενδιαφερομένου και την επίμαχη υποχρέωση, εκτός αν αποδεικνύεται ότι η διατήρηση των στοιχείων αυτών για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα συνιστά υπερβολικό βάρος για τον υπεύθυνο της επεξεργασίας. Στον εθνικό δικαστή εναπόκειται να προβεί στον απαραίτητο έλεγχο.

(¹) EE C 64 της 8.3.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BIOS Naturprodukte GmbH κατά Saarland

(Υπόθεση C-27/08) (¹)

(Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 1, σημείο 2, στοιχείο β' — Έννοια του όρου «φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του» — Δοσολογία του προϊόντος — Κανονικές συνθήκες χρήσης — Κίνδυνος για την υγεία — Ικανότητα αποκατάστασης, διόρθωσης ή τροποποίησης των φυσιολογικών λειτουργιών του ανθρώπινου οργανισμού)

(2009/C 153/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BIOS Naturprodukte GmbH

κατά

Saarland

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 1, σημείο 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 36, σ. 34) — Έννοια του όρου «φάρμακο» — Προϊόν που περιέχει ουσία που έχει θεραπευτικά αποτελέσματα σε μεγάλες δόσεις, ενώ μπορεί να είναι επιβλαβής για την υγεία σε χαμηλότερη δόση, όπως είναι η συνιστώμενη από τον παραγωγό — Εκχύλισμα βοσουελίας (λιβανιού)

Διατακτικό

Το άρθρο 1, σημείο 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, έχει την έννοια ότι το προϊόν που περιέχει ουσία που, όταν χρησιμοποιείται σε ορισμένη δοσολογία, επηρεάζει τη φυσιολογία του οργανισμού δεν αποτελεί φάρμακο ως εκ της λειτουργίας του, αν συνιστά, λόγω της περιεκτικότητάς του σε δραστικές ουσίες και υπό κανονικές συνθήκες χρήσης, κίνδυνο για την υγεία, χωρίς εντούτοις να μπορεί να αποκαθιστά, να διορθώνει ή να τροποποιεί φυσιολογικές λειτουργίες του ανθρώπινου οργανισμού

(¹) ΕΕ C 92 της 12.4.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Tribunale ordinario di Padova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Azienda Agricola Disarò Antonio κατά Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

(Υπόθεση C-34/08) (¹)

[Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Γαλακτοκομικές ποσοστώσεις — Εισφορά — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 — Σκοποί της κοινής γεωργικής πολιτικής — Αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας — Καθορισμός της εθνικής ποσότητας αναφοράς — Κριτήρια — Δυνατότητα λήψεως υπόψη του κριτηρίου του ελλειμματικού κράτους μέλους]

(2009/C 153/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Padova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Azienda Agricola Disarò Antonio

κατά

Cooperativa Milka 2000 Soc. coop. arl

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale ordinario di Padova — Ερμηνεία και κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 270, σ. 123) — Κανονισμός που αφενός δεν λαμβάνει υπόψη την περιοδική αναπροσαρμογή των ποσοτήτων αναφοράς που απαλλάσσονται από την εισφορά σε κάθε κράτος και αφετέρου επιβάλλει τη συμπληρωματική εισφορά αδιακρίτως επί των πλεονασματικών και των ελλειμματικών παραγωγών — Ασύμβατο με τα άρθρα 5, 32, 33 και 34 ΕΚ

Διατακτικό

- 1) Στο πλαίσιο καθορισμού της εθνικής ποσότητας αναφοράς, το γεγονός ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, δεν λαμβάνει υπόψη τον ελλειμματικό χαρακτήρα του οικείου κράτους μέλους δεν επηρεάζει τη συμφωνία του εν λόγω κανονισμού με τους σκοπούς που θέτει, ιδίως, το άρθρο 33, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', ΕΚ.
- 2) Από την εξέταση του κανονισμού 1788/2003, σε σχέση με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος αυτού του κανονισμού.
- 3) Από την εξέταση του κανονισμού 1788/2003, σε σχέση με την αρχή της αναλογικότητας, δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος αυτού του κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, Christopher Mellor κατά Secretary of State for Communities and Local Government

(Υπόθεση C-75/08) (¹)

[Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Υποχρέωση δημοσιεύσεως της αιτιολογίας αποφάσεως περί μη υποβολής σχεδίου σε εκτίμηση]

(2009/C 153/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christopher Mellor, The Queen

κατά

Secretary of State for Communities and Local Government

Αντικείμενο

Ερμηνεία του άρθρου 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40) — Υποχρέωση να τεθεί στη διάθεση του κοινού η αιτιολογία μιας αποφάσεως περί μη υποβολής σε εκτίμηση σχεδίου των κατηγοριών που απαριθμούνται στο παράρτημα II της οδηγίας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, έχει την έννοια ότι δεν απαιτεί η απόφαση περί μη υποβολής σε ΕΕΠ σχεδίου, υπαγόμενου στο παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας, να περιλαμβάνει τους λόγους για τους οποίους η αρμόδια αρχή αποφάσισε ότι η εν λόγω εκτίμηση δεν ήταν απαραίτητη. Ωστόσο, στην περίπτωση που το ζητήσει ο ενδιαφερόμενος, η αρμόδια διοικητική αρχή έχει υποχρέωση να του γνωστοποιήσει τους λόγους για τους οποίους ελήφθη η απόφαση αυτή ή τις πληροφορίες και τα σχετικά έγγραφα σε απάντηση της υποβληθείσας αιτήσεως.
- 2) Στην περίπτωση που η απόφαση ενός κράτους μέλους περί μη υποβολής σχεδίου, υπαγόμενου στο παράρτημα II της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2003/35, σε εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10 της εν λόγω οδηγίας, παραθέτει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται, η εν λόγω απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη εάν οι λόγοι που περιλαμβάνει, μαζί με τα στοιχεία που ήδη γνωστοποιήθηκαν στους ενδιαφερόμενους και συμπληρώθηκαν ενδεχομένως με τις απαραίτητες πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες υποχρεούνται να τους παράσχει η αρμόδια διοικητική αρχή κατόπιν αιτήσεώς τους, είναι σε θέση να τους επιτρέψουν να κρίνουν το κατά πόσο μπορούν να ασκήσουν προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής.

(¹) ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 [αίτηση του Fővárosi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lidl Magyarország Kereskedelmi bt. κατά Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Υπόθεση C-132/08) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ραδιοεξοπλισμός και τηλεπικοινωνιακός τερματικός εξοπλισμός — Αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας — Μη αναγνώριση της καταρτισθείσας από παραγωγό εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος δηλώσεως πιστότητας)

(2009/C 153/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lidl Magyarország Kereskedelmi bt.

κατά

Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Fővárosi Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 30 ΕΚ, του άρθρου 8 της οδηγίας 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τον ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών (ΕΕ L 91, σ. 10), καθώς και των άρθρων 2, στοιχεία ε' και στ', 6, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΕΕ 2002, L 11, σ. 4) — Εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία υποχρεώνει τον εισαγωγέα ραδιοεξοπλισμού που χρησιμοποιεί ζώνες συχνότητας των οποίων η χρήση δεν είναι εναρμονισμένη στο σύνολο της Κοινότητας και φέρει τη σήμανση CE [ΕΚ] να συντάσσει δήλωση πιστότητας σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου, ακόμη και στην περίπτωση που ο εν λόγω εξοπλισμός συνοδεύεται από δήλωση πιστότητας που εκδόθηκε από τον παραγωγό, ο οποίος έχει την έδρα του σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

- 1) Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να απαιτούν, δυνάμει της οδηγίας 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τον ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών, από το πρόσωπο που διαθέτει ραδιοεξοπλισμό στην αγορά να υποβάλει σχετική δήλωση πιστότητας, ενώ ο εν λόγω εξοπλισμός φέρει σήμανση «CE» προερχόμενη από τον παραγωγό που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος και συνοδεύεται από δήλωση πιστότητας συνταχθείσα από τον παραγωγό αυτόν.
- 2) Η οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων δεν έχει εφαρμογή προκειμένου περί εκτιμήσεως ζητημάτων που αφορούν την υποχρέωση ενός προσώπου να υποβάλει δήλωση πιστότητας ορισμένου ραδιοεξοπλισμού. Όσον αφορά τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν, βάσει της οδηγίας 2001/95, κατά τη διάθεση στο εμπόριο ραδιοεξοπλισμών, άλλες υποχρεώσεις, πλην της υποχρέωσης υποβολής δηλώσεως πιστότητας, το πρόσωπο που διαθέτει ένα προϊόν στο εμπόριο μπορεί να θεωρηθεί, αφενός, ως παραγωγός του εν λόγω προϊόντος μόνον εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, στοιχείο ε', της οδηγίας αυτής και, αφετέρου, ως διανομέας του εν λόγω προϊόντος μόνον εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, στοιχείο στ'. Ο παραγωγός και ο διανομέας υπέχουν μόνον τις υποχρεώσεις που η οδηγία 2001/95 επιβάλλει, αντίστοιχα, σε έκαστο εξ αυτών.
- 3) Όταν ένα ζήτημα ρυθμίζεται κατά τρόπο εναρμονισμένο στο κοινοτικό επίπεδο, κάθε σχετικό εθνικό μέτρο πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των διατάξεων αυτού του μέτρου εναρμονίσεως και όχι των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ. Στους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 1999/5/ΕΚ, τα κράτη μέλη οφείλουν να συμμορφώνονται πλήρως και δεν έχουν τη δυνατότητα διατηρήσεως σε ισχύ αντιθέτων διατάξεων της εθνικής τους νομοθεσίας. Σε περίπτωση που κράτος μέλος κρίνει ότι η συμμόρφωση προς εναρμονισμένο πρότυπο δεν εξασφαλίζει συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις που

προβλέπει η οδηγία 1999/5 και τις οποίες προορίζεται να καλύψει το πρότυπο αυτό, το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεούται να ακολουθήσει τη διαδικασία του άρθρου 5 της οδηγίας. Αντιθέτως, ένα κράτος μέλος δύναται, προς δικαιολόγηση περιορισμού, να επικαλεσθεί λόγους που δεν περιλαμβάνονται στον εναρμονισμένο από την οδηγία 1999/5 τομέα. Σε μια τέτοια περίπτωση, το κράτος μέλος δύναται να επικαλεσθεί μόνον κάποιον από τους λόγους που προβλέπει το άρθρο 30 ΕΚ ή κάποια από τις επιτακτικές απαιτήσεις γενικού συμφέροντος.

(¹) ΕΕ C 183 της 19.7.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Siebrand BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-150/08) (¹)

(Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογικές κλάσεις 2206 και 2208 — Ποτό που προέρχεται από ζύμωση και περιέχει αποσταγμένη αλκοόλη — Ποτό που παρασκευάζεται σε πρώτη φάση από φρούτα ή φυσικά προϊόντα — Προσθήκη ουσιών — Συνέπειες — Απώλεια της γεύσης, του αρώματος και της εμφάνισης του αρχικού ποτού)

(2009/C 153/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Siebrand BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία των δασμολογικών κλάσεων 2206 και 2208 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Προερχόμενο από ζύμωση ποτό που περιέχει (αποσταγμένη) αιθυλική αλκοόλη — Προσθήκη νερού και ορισμένων ουσιών, λόγω των οποίων το ποτό χάνει τη γεύση, την οσμή και/ή την εμφάνιση ποτού που παρασκευάζεται από φρούτα ή από φυσικά προϊόντα

Διατακτικό

Τα ποτά με βάση αλκοόλη προερχόμενη από ζύμωση, τα οποία ανταποκρίνονταν αρχικά στην κλάση 2206 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που αποτελεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991, και στα οποία έχουν προστεθεί ορισμένη ποσότητα αλκοόλης προερχόμενης από απόσταξη, νερό, σιρόπι ζάχαρης, χρωστικές και αρωματικές ουσίες και, όσον αφορά ορισμένα από αυτά, μια πυκνή κρέμα, λόγω των οποίων έχουν χάσει τη γεύση, το άρωμα και/ή την εμφάνιση ποτού που παρασκευάζεται από ορισμένο φρούτο ή από ορισμένο φυσικό προϊόν,

δεν εμπίπτουν στην κλάση 2206 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, αλλά στην κλάση 2208 της ονοματολογίας αυτής.

(¹) ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-161/08) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Κοινοτική διαμετακόμιση — Μεταφορές πραγματοποιούμενες υπό την κάλυψη δελτίου TIR — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Προθεσμία κοινοποίησης — Προθεσμία για την προσκόμιση της αποδείξεως σχετικά με τον τόπο διαπράξεως της παράβασης ή της παρατυπίας)

(2009/C 153/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Antwerpen — Ερμηνεία του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1593/91 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1991, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 719/91 του Συμβουλίου, σχετικά με τη χρησιμοποίηση στην Κοινότητα των δελτίων TIR και των δελτίων ATA ως εγγράφων διαμετακόμισης (ΕΕ L 148, σ. 11), σε συνδυασμό με το άρθρο 11 της Συμβάσεως TIR — Παραβάσεις ή παρατυπίες — Προθεσμία κοινοποιήσεως

Διατακτικό

1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1593/91 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1991, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) 719/91 διαμετακόμισης του Συμβουλίου σχετικά με τη χρήση στην Κοινότητα των δελτίων TIR και των δελτίων ATA ως εγγράφων διαμετακόμισης, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της τελωνειακής συμβάσεως σχετικά με τις διεθνείς μεταφορές εμπορευμάτων βάσει δελτίων TIR, που υπογράφηκε στη Γενεύη, στις 14 Νοεμβρίου 1975, έχει την έννοια ότι η μη τήρηση της προθεσμίας κοινοποιήσεως της μη εξοφλήσεως του δελτίου TIR όσον αφορά τον κάτοχο του δελτίου αυτού δεν συνεπάγεται ότι οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές εκπίπτουν του δικαιώματος να προβούν στην είσπραξη των δασμών και φόρων που οφείλονται λόγω διεθνούς μεταφοράς εμπορευμάτων πραγματοποιηθείσας υπό την κάλυψη του εν λόγω δελτίου.

2) Το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1593/91, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, της τελωνειακής συμβάσεως σχετικά με τις διεθνείς μεταφορές εμπορευμάτων βάσει δελτίων TIR, που υπογράφηκε στη Γενεύη στις 14 Νοεμβρίου 1975, έχει την έννοια ότι καθορίζει μόνον την προθεσμία προσκομίσεως της αποδείξεως της κανονικότητας της μεταφοράς και όχι την προθεσμία προσκομίσεως της αποδείξεως του τόπου τελέσεως της παραβάσεως ή παρατυπίας. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να καθορίσει, σύμφωνα με τις αρχές του εθνικού του δικαίου που ισχύουν στον τομέα της αποδείξεως, αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση που υποβλήθηκε στην κρίση του και εν όψει του συνόλου των περιστάσεων, η τελευταία αυτή απόδειξη προσκομίστηκε εμπροθέσμως. Ωστόσο, το εθνικό δικαστήριο θα εκτιμήσει την προθεσμία αυτή τηρώντας το κοινοτικό δίκαιο και λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη το γεγονός, αφενός, ότι η προθεσμία δεν πρέπει να είναι υπερβολικά μακρά, προκειμένου να καθίσταται νομικώς και υλικώς δυνατή η είσπραξη των οφειλομένων εντός άλλου κράτους μέλους ποσών, και, αφετέρου, ότι η προθεσμία αυτή δεν πρέπει να καθιστά για τον κάτοχο του δελτίου TIR υλικώς αδύνατη την προσκόμιση της προαναφερθείσας αποδείξεως.

(¹) EE C 183 της 19.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-253/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2006/22/ΕΚ — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2009/C 153/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και M. Teles Romão)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και F. Fraústo de Azevedo)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2006/22/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) 3820/85 και (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, σχετικά με την κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών και για την κατάργηση της οδηγίας 88/599/ΕΟΚ του Συμβουλίου (EE L 102, σ. 35)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/22/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για καθορισμό ελάχιστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) 3820/85 και (ΕΟΚ) 3821/85 του Συμβουλίου, σχετικά με την κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών και για την κατάργηση της οδηγίας 88/599/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-256/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι υπήκοοι τρίτων χωρών ή οι απάτριδες για να τους αναγνωρισθεί το καθεστώς του πρόσφυγα ή για να τύχουν διεθνούς προστασίας — Παράλειψη εμπρόθεσμης μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο)

(2009/C 153/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. O'Reilly και M. Κοντού-Durande)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: S. Ossowski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θεσπίσεως των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (EE L 304, σ. 12)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 197 της 2.8.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήα) της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-266/08) (¹)

(Παράβαση κράτους έλους — Οδηγία 2004/81/ΕΟΚ — Δικαίωμα παραονής που χορηγείται στους υπηκόους τρίτων χωρών θύατα ε πορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθροετανάστευση, οι οποίοι συνεργάζονται ε τις αρόδιες αρχές — Παράλειψη πλήρους εταφοράστην εσωτερική έννοη τάξη — Παράλειψη ανακοίνωσης των έτρων εταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννοη τάξη)

(2009/C 153/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και E. Adsera Ribera)

Καθής: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: B. Plaza Cruz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους έλους — Παράλειψη ε πρόδεσης θέσπισης των αναγκαίων διατάξεων για τη συ όρφωση προς την οδηγία 2004/81/ΕΚ του Συβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά ε τον τίτλο παραονής που χορηγείται στους υπηκόους τρίτων χωρών θύατα ε πορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθροετανάστευση, οι οποίοι συνεργάζονται ε τις αρόδιες αρχές (ΕΕ L 261, σ. 19)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νο οητικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειένου να συ ορφωθεί προς την οδηγία 2004/81/ΕΚ του Συβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά ε τον τίτλο παραονής που χορηγείται στους υπηκόους τρίτων χωρών θύατα ε πορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθροετανάστευση, οι οποίοι συνεργάζονται ε τις αρόδιες αρχές, και παραλείποντας να ανακοινώσει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που διασφαλίζουν τη συ όρφωση προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 209 της 15.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-313/08) (¹)

(Παράβαση κράτους έλους — Οδηγία 2003/58/ΕΚ — Δίκαιο των εταιριών — Πράξεις και στοιχεία που υπόκεινται σε διατυπώσεις δημοσιότητας — Επιστολές και έγγραφα παραγγελίας — Κυρώσεις — Παράλειψη εταφοράς στην εσωτερική έννοη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 153/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Vesco και P. Dejmek)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους έλους — Παράληψη ε πρόδεσης θέσπισης όλων των αναγκαίων διατάξεων για τη συ όρφωση προς το άρθρο 1, παράγραφοι 4, 5 και 6, της οδηγίας 2003/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ του Συβουλίου σχετικά ε τις απαιτήσεις δημοσιότητας για ορισένες ορφές εταιριών (ΕΕ L 221, σ. 13)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις αναγκαίες νο οητικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειένου να συ ορφωθεί προς το άρθρο 1, παράγραφοι 4 έως 6, της οδηγίας 2003/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ του Συβουλίου σχετικά ε τις απαιτήσεις δημοσιότητας για ορισένες ορφές εταιριών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-322/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/83/EK — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 153/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και J. Enegren)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωπος: S. Johannesson)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (EE L 304, σ. 12)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-368/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/35/EK — Αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας — Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»)

(2009/C 153/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και I. Δημητρίου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: N. Δαφνίου)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των απαραίτητων διατάξεων, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημιάς

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημιάς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 247 της 27.9.2008

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-390/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Απόφαση 280/2004/EK — Εφαρμογή του πρωτοκόλλου του Κιότο — Εθνικά μέτρα για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου — Παράλειψη διαβίβασης των απαιτούμενων πληροφοριών)

(2009/C 153/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και J.-P. Kerpenne)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: C. Schiltz)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης διαβίβασης των πληροφοριών που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της απόφασης 280/2004/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τον μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο (EE L 49, σ.1), σε συνδυασμό με τα άρθρα 8, 9, 10 και 11 της απόφασης 166/2005/EK της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2005, για θέσπιση των κανόνων εφαρμογής της απόφασης 280/2004/EK (EE L 55, σ. 57) — Πληροφορίες σχετικές με τις εθνικές προβλέψεις όσον αφορά τις εκπομπές αερίων

που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και με τα μέτρα που λαμβάνονται για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των εκπομπών αυτών

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη διαβιβάζοντας τις πληροφορίες που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της απόφασης 280/2004/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τον μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου στην Κοινότητα και εφαρμογής του πρωτοκόλλου του Κιότο, σε συνδυασμό με τα άρθρα 8, 9, 10 και 11 της απόφασης 166/2005/EK της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2005, για θέσπιση των κανόνων εφαρμογής της απόφασης 280/2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις.
- 2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 285 της 8.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Γαλλίας

(Υπόθεση C-443/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/13/EK — Περιορισμός των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των εννοιών «μικρή εγκατάσταση» και «ουσιαστική μετατροπή»)

(2009/C 153/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Alcover San Pedro και J.-B. Laignelot)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A. Adam)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως όλων των αναγκαίων νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων για την ορθή μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη του άρθρου 2, σημεία 3 και 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 1999/13/EK του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις (EE L 85, σ. 1) — Έννοιες «μικρή εγκατάσταση» και «ουσιαστική μετατροπή»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές

διατάξεις για την ορθή μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη του άρθρου 2, σημεία 3 και 4, και του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 1999/13/EK του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον περιορισμό των εκπομπών πτητικών οργανικών ενώσεων που οφείλονται στη χρήση οργανικών διαλυτών σε ορισμένες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 6 της 10.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-532/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2005/60/EK — Νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2009/C 153/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Dejmek και A.A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωπος: D. O'Hagan)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσπισης των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (EE L 309, σ. 15)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 32 της 7.2.2009

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Antoine Boxus, Willy Roua κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-128/09)

(2009/C 153/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Antoine Boxus, Willy Roua

Καθή: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του μια νομοθεσία —όπως είναι το νομοθετικό διάταγμα της Περιφέρειας της Βαλλωνίας της 17ης Ιουλίου 2008, σχετικά με ορισμένες άδειες για τις οποίες συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος— που περιορίζεται στη μνεία ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» για τη χορήγηση πολεοδομικών αδειών, περιβαλλοντικών αδειών και ενιαίων αδειών σχετικά με τις ενέργειες και τις εργασίες που παραθέτει και που «επικυρώνει» τις άδειες για τις οποίες ορίζει ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος»;
- 2) α) Αντιβαίνει στα άρθρα 1, 5, 6, 7, 8 και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου και την οδηγία 2003/35/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ένα νομικό καθεστώς βάσει του οποίου το δικαίωμα εκτελέσεως ενός σχεδίου το οποίο υπόκειται σε εκτίμηση επιπτώσεων αναγνωρίζεται με νόμο, κατά της οποίας δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νομοθετική πράξη, το οποίο να παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητηθεί, τόσο από απόψεως ουσίας όσο και από απόψεως εφαρμοστέας διαδικασίας, η απόφαση που αναγνωρίζει το δικαίωμα εκτελέσεως του σχεδίου;
- β) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση του Συμβουλίου 2005/370/ΕΚ, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα άσκησης ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας, σε σχέση με οποιοδήποτε ζήτημα ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία και διέπουν την έγκριση σχεδίων που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων, αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 6;

γ) Πρέπει, βάσει της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα άσκησης ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων, των πράξεων ή παραλείψεων που άπτονται οποιουδήποτε ζητήματος ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις για την εφαρμοστέα διαδικασία οι οποίες διέπουν τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).
- ⁽²⁾ Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5).
- ⁽³⁾ Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-129/09)

(2009/C 153/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Guido Durlet, Angela Verweij, Chretien Bruninx, Hans Hoff, Michel Raeds

Καθή: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων

και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του μια νομοθεσία –όπως είναι το νομοθετικό διάταγμα της Περιφέρειας της Βαλλονίας της 17ης Ιουλίου 2008, σχετικά με ορισμένες άδειες για τις οποίες συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος– που περιορίζεται στη μνεία ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» για τη χορήγηση πολεοδομικών αδειών, περιβαλλοντικών αδειών και ενιαίων αδειών σχετικά με τις ενέργειες και τις εργασίες που παραδίδεται και που «επικυρώνει» τις άδειες για τις οποίες ορίζει ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος»;

2) α) Αντιβαίνει στα άρθρα 1, 5, 6, 7, 8 και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου και την οδηγία 2003/35/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ένα νομικό καθεστώς βάσει του οποίου το δικαίωμα εκτελέσεως ενός σχεδίου το οποίο υπόκειται σε εκτίμηση επιπτώσεων αναγνωρίζεται με νόμο, κατά της οποίας δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νομοθετική πράξη, το οποίο να παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητηθεί, τόσο από απόψεως ουσίας όσο και από απόψεως εφαρμοσθείσας διαδικασίας, η απόφαση που αναγνωρίζει το δικαίωμα εκτελέσεως του σχεδίου;

β) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση του Συμβουλίου 2005/370/ΕΚ, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 ⁽⁴⁾, υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας, σε σχέση με οποιοδήποτε ζήτημα ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία και διέπουν την έγκριση σχεδίων που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων, αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 6;

γ) Πρέπει, βάσει της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων, των πράξεων ή παραλείψεων που άπτονται οποιουδήποτε ζητήματος ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις για την εφαρμοστέα

διαδικασία οι οποίες διέπουν τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων;

- ⁽¹⁾ Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).
⁽²⁾ Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5).
⁽³⁾ Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου – Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17).
⁽⁴⁾ Απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, για σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ L 124, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Paul Fastrez, Henriette Fastrez κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-130/09)

(2009/C 153/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Paul Fastrez, Henriette Fastrez

Καθής: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του μια νομοθεσία –όπως είναι το νομοθετικό διάταγμα της Περιφέρειας της Βαλλονίας της 17ης Ιουλίου 2008, σχετικά με ορισμένες άδειες για τις οποίες συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος– που περιορίζεται στη μνεία ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» για τη χορήγηση πολεοδομικών αδειών, περιβαλλοντικών αδειών και ενιαίων αδειών σχετικά με τις ενέργειες και τις εργασίες που παραδίδεται και που «επικυρώνει» τις άδειες για τις οποίες ορίζει ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος»;
- 2) α) Αντιβαίνει στα άρθρα 1, 5, 6, 7, 8 και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου και την οδηγία 2003/35/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ένα νομικό καθεστώς βάσει του οποίου το δικαίωμα εκτελέσεως ενός σχεδίου το οποίο υπόκειται σε εκτίμηση επιπτώσεων αναγνωρίζεται με νόμο, κατά της οποίας δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νομοθετική πράξη, το οποίο να παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητηθεί, τόσο από απόψεως ουσίας όσο και από απόψεως εφαρμοσθείσας διαδικασίας, η απόφαση που αναγνωρίζει το δικαίωμα εκτελέσεως του σχεδίου;

β) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση του Συμβουλίου 2005/370/EK, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας, σε σχέση με οποιοδήποτε ζήτημα ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία και διέπουν την έγκριση σχεδίων που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων, αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 6;

γ) Πρέπει, βάσει της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/EOK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/EK, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων, των πράξεων ή παραλείψεων που άπτονται οποιουδήποτε ζητήματος ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις για την εφαρμοστέα διαδικασία οι οποίες διέπουν τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων;

(¹) Οδηγία 85/337/EOK του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).

(²) Οδηγία 97/11/EK του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/EOK για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5).

(³) Οδηγία 2003/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/EOK και 96/61/EK του Συμβουλίου — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 6 Απριλίου 2009 — Philippe Daras κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-131/09)

(2009/C 153/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Philippe Daras

Καθής: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/EOK, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του μια νομοθεσία —όπως είναι το νομοθετικό διάταγμα της Περιφέρειας της Βαλλωνίας της 17ης Ιουλίου 2008, σχετικά με ορισμένες άδειες για τις οποίες συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος— που περιορίζεται στη μνεία ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» για τη χορήγηση πολεοδομικών αδειών, περιβαλλοντικών αδειών και ενιαίων αδειών σχετικά με τις ενέργειες και τις εργασίες που παραδίδει και που «επικυρώνει» τις άδειες για τις οποίες ορίζει ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος»;

2) α) Αντιβαίνει στα άρθρα 1, 5, 6, 7, 8 και 10α της οδηγίας 85/337/EOK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/EK (²) του Συμβουλίου και την οδηγία 2003/35/EK (³) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ένα νομικό καθεστώς βάσει του οποίου το δικαίωμα εκτελέσεως ενός σχεδίου το οποίο υπόκειται σε εκτίμηση επιπτώσεων αναγνωρίζεται με νόμο, κατά της οποίας δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νομοθετική πράξη, το οποίο να παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητηθεί, τόσο από απόψεως ουσίας όσο και από απόψεως εφαρμοστέας διαδικασίας, η απόφαση που αναγνωρίζει το δικαίωμα εκτελέσεως του σχεδίου;

β) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση του Συμβουλίου 2005/370/EK, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας, σε σχέση με οποιοδήποτε ζήτημα ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία και διέπουν την έγκριση σχεδίων που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων, αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 6;

γ) Πρέπει, βάσει της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/EOK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/EK, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο

έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων, των πράξεων ή παραλείψεων που άπτονται οποιουδήποτε ζητήματος ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις για την εφαρμοστέα διαδικασία οι οποίες διέπουν τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων;

- (¹) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).
- (²) Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5).
- (³) Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17).

Προσφυγή της 6ης Απριλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-132/09)

(2009/C 153/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Eggers και J.-P. Kerpenne)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, αρνούμενο να αναλάβει τις δαπάνες επίπλωσης και διδακτικού εξοπλισμού των ευρωπαϊκών σχολείων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συμφωνία για την έδρα του 1962, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 ΕΚ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή καταγγέλλει παράβαση της συμφωνίας που συνήφθη τον Οκτώβριο του 1962 μεταξύ του Ανωτάτου Συμβουλίου των ευρωπαϊκών σχολείων και του Βασιλείου του Βελγίου, λόγω της άρνησης του τελευταίου να αναλάβει τα έξοδα επίπλωσης και διδακτικού εξοπλισμού των ευρωπαϊκών σχολείων που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του.

Στο πλαίσιο της προσφυγής της η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι από το άρθρο 6, εδάφιο 2, της Συμβάσεως για το καταστατικό των ευρωπαϊκών σχολείων, της 21ης Ιουνίου 1994 (¹), προκύπτει ότι, κάθε κράτος μέλος οφείλει να αντιμετωπίζει τα ευρωπαϊκά σχολεία ως σχολικά ιδρύματα που διέπονται από το οικείο δημόσιο δίκαιο. Κατά συνέπεια, τα ευρωπαϊκά σχολεία πρέπει να χρηματοδοτούνται από τις βελγικές δημόσιες αρχές και να έχουν

μεταχείριση ισοδύναμη με τη μεταχείριση των εθνικών δημοσίων σχολείων, και όσον αφορά τον αρχικό εξοπλισμό που συνδέεται με την ίδρυση ή την επέκταση ευρωπαϊκού σχολείου και όσον αφορά τα ετήσια έξοδα συντήρησης και λειτουργίας των σχολείων αυτών. Συναφώς, η υπαγωγή της εκπαίδευσης στο Βέλγιο, στην αρμοδιότητα των δήμων και κοινοτήτων, δεν δικαιολογεί την άρνηση χρηματοδότησεως των ετησίων εξόδων λειτουργίας των ευρωπαϊκών σχολείων από τις δημόσιες αρχές στο μέτρο που κατά πάγια νομολογία το κράτος μέλος δεν μπορεί να αποφύγει τις υποχρεώσεις τις οποίες ανέλαβε, αναθέτοντας την άσκηση της σχετικής αρμοδιότητας σε ενδοκρατικά δημόσια όργανα.

Απαντώντας στις αντιρρήσεις που διατύπωσαν οι βελγικές αρχές, η Επιτροπή παρατηρεί, δεύτερον, ότι τα συμπεράσματα της συνόδου του Ανωτάτου Συμβουλίου που πραγματοποιήθηκε στην Καρλσρούη, τον Μάιο του 1967 ουδόλως θέτουν υπό αμφισβήτηση τις υποχρεώσεις χρηματοδότησεως τις οποίες υπέχει το κράτος αυτό, ως χώρα της έδρας.

Κατ' αρχάς, το Ανώτατο Συμβούλιο στην Καρλσρούη απλώς εκπόνησε κατευθυντήριες γραμμές για ένα πρωτόκολλο στερεότυπης συμφωνίας με τα κράτη μέλη έδρες των ευρωπαϊκών σχολείων και εν πάση περιπτώσει, δεν έχει καμία αρμοδιότητα λαμβανομένης υπόψη της ιεραρχίας των κανόνων, να τροποποιεί τη συμφωνία για την έδρα του 1962.

Εν συνεχεία, αυτή η «απόφαση» της Καρλσρούης δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως «μεταγενέστερη συμφωνία ή πρακτική των μερών» κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 3, στοιχείο α' και β' της Συμβάσεως της Βιέννης για το δικαίο των συνθηκών όσον αφορά την ερμηνεία που αρμόζει στην συμφωνία για την έδρα, ελλείψει διαδοχικών και παγίων πράξεων ή δηλώσεων που θέτουν υπό αμφισβήτηση την υποχρέωση χρηματοδότησεως που προβλέπει η συμφωνία για την έδρα. Εξάλλου, πολυάριθμα έγγραφα και περιπτώσεις χρηματοδότησης που πραγματοποιήσαν οι βελγικές αρχές μετά το 1967 βεβαιώνουν αυτή την υποχρέωση αναλήψεως των εξόδων επιπλώσεως και διδακτικού εξοπλισμού για τα ευρωπαϊκά σχολεία.

(¹) ΕΕ L 212, σ. 3.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Απριλίου 2009 — József Uzonyi κατά Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Υπόθεση C-133/09)

(2009/C 153/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: József Uzonyi.

Καθής: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η αρχή του άρθρου 143βα, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 ⁽¹⁾, όπως ίσχυε μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, σύμφωνα με την οποία «[η] ενίσχυση χορηγείται με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια», την έννοια ότι δεν ήταν δυνατή η διάκριση, για τους σκοπούς του δικαιώματος της συναφούς με το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης χωριστής ενίσχυσης για τη ζάχαρη, αναλόγως του αν οι γεωργοί παραδίδουν τα ζαχαρότευτλα προς μεταποίηση άμεσα (οι ίδιοι) ή έμμεσα (μέσω επιχείρησης κάθετης ολοκλήρωσης);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 10 Απριλίου 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-134/09)

(2009/C 153/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Bernard Page

Καθής: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του μια νομοθεσία —όπως είναι το νομοθετικό διάταγμα της Περιφέρειας της Βαλλωνίας της 17ης Ιουλίου 2008, σχετικά με ορισμένες άδειες για τις οποίες συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος— που περιορίζεται στη μνεία ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» για τη χορήγηση πολεοδομικών αδειών, περιβαλλοντικών αδειών και ενιαίων αδειών σχετικά με τις ενέργειες και τις εργασίες που παραθέτει και που «επικυρώνει» τις άδειες για τις οποίες ορίζει ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος»;
- 2) α) Αντιβαίνει στα άρθρα 1, 5, 6, 7, 8 και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου και την οδηγία 2003/35/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, ένα νομικό καθεστώς βάσει του οποίου το δικαίωμα εκτελέσεως ενός σχεδίου το οποίο υπόκειται σε εκτίμηση επιπτώσεων αναγνωρίζεται με νόμο, κατά της οποίας δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νομοθετική πράξη, το οποίο να παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητηθεί, τόσο από απόψεως ουσίας όσο και από απόψεως εφαρμοστέας διαδικασίας, η απόφαση που αναγνωρίζει το δικαίωμα εκτελέσεως του σχεδίου;

- β) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση του Συμβουλίου 2005/370/ΕΚ, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας, σε σχέση με οποιοδήποτε ζήτημα ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία και διέπουν την έγκριση σχεδίων που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων, αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 6;

- γ) Πρέπει, βάσει της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων, των πράξεων ή παραλείψεων που άπτονται οποιουδήποτε ζητήματος ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις για την εφαρμοστέα διαδικασία οι οποίες διέπουν τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων;

⁽¹⁾ Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).

⁽²⁾ Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποίησης της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5).

⁽³⁾ Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 9 Απριλίου 2009 — Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-135/09)

(2009/C 153/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Association des Riverains et Habitants des Communes Proches de l'Aéroport B.S.C.A. (Brussels South Charleroi Airport) ASBL — A.R.A.Ch, Léon L'Hoir, Nadine Dartois

Καθή: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του μια νομοθεσία —όπως είναι το νομοθετικό διάταγμα της Περιφέρειας της Βαλλονίας της 17ης Ιουλίου 2008, σχετικά με ορισμένες άδειες για τις οποίες συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος— που περιορίζεται στη μνεία ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος» για τη χορήγηση πολεοδομικών αδειών, περιβαλλοντικών αδειών και ενιαίων αδειών σχετικά με τις ενέργειες και τις εργασίες που παραθέτει και που «επικυρώνει» τις άδειες για τις οποίες ορίζει ότι «διαπιστώθηκε ότι συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος»;
- 2) α) Αντιβαίνει στα άρθρα 1, 5, 6, 7, 8 και 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου και την οδηγία 2003/35/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ένα νομικό καθεστώς βάσει του οποίου το δικαίωμα εκτελέσεως ενός σχεδίου το οποίο υπόκειται σε εκτίμηση επιπτώσεων αναγνωρίζεται με νόμο, κατά της οποίας δεν είναι δυνατή η άσκηση ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νομοθετική πράξη, το οποίο να παρέχει τη δυνατότητα να αμφισβητηθεί, τόσο από απόψεως ουσίας όσο και από απόψεως εφαρμοσθείσας διαδικασίας, η απόφαση που αναγνωρίζει το δικαίωμα εκτελέσεως του σχεδίου;
- β) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση του Συμβουλίου 2005/370/ΕΚ, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων, των πράξεων ή παραλείψεων που άπτονται οποιουδήποτε ζητήματος ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις για την εφαρμοστέα διαδικασία οι οποίες διέπουν τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων;

που οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας, σε σχέση με οποιοδήποτε ζήτημα ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία και διέπουν την έγκριση σχεδίων που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων, αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 6;

- γ) Πρέπει, βάσει της Συμβάσεως του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, για τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35/ΕΚ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προβλέπουν τη δυνατότητα ασκήσεως ένδικου βοηθήματος ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου το οποίο έχει συσταθεί με νόμο προκειμένου να είναι δυνατή η αμφισβήτηση της νομιμότητας των αποφάσεων, των πράξεων ή παραλείψεων που άπτονται οποιουδήποτε ζητήματος ουσίας ή διαδικασίας που εμπίπτει τόσο στις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου όσο και στις διατάξεις για την εφαρμοστέα διαδικασία οι οποίες διέπουν τα σχέδια που υπόκεινται σε εκτίμηση επιπτώσεων;

⁽¹⁾ Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).

⁽²⁾ Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 73, σ. 5).

⁽³⁾ Οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου — Δήλωση της Επιτροπής (ΕΕ L 156, σ. 17).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Ordinario di Palermo (Ιταλία) στις 15 Απριλίου 2009 — Todaro Nunziatina & C. snc κατά Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

(Υπόθεση C-138/09)

(2009/C 153/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Palermo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Todaro Nunziatina & C. snc.

Εναγόμενο: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 14ης Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ C 343 της 21.12.1995), που επέτρεψε την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεων NN 91/A/95, το οποίο θέσπισε η Περιφέρεια Σικελίας με το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 27 της 15ης Μαΐου 1991 και το οποίο προέβλεπε μηχανισμό επιδοτήσεων για διάστημα από δύο έως πέντε έτη (2 έτη για πρόσληψη με σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας πλέον τριών ετών κατ' ανώτατο όριο σε περίπτωση μετατροπής της συμβάσεως από σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε αορίστου χρόνου) την έννοια ότι:
 - επιτρέπει την εν λόγω χρονική και οικονομική διάρκεια των επιδοτήσεων (2 έτη + 3 έτη) ή, αντιθέτως, την έννοια ότι
 - επιτρέπει αποκλειστικά και εναλλακτικά τη χορήγηση επιδοτήσεων για την πρόσληψη με σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας (για τα δύο έτη διάρκειας των εν λόγω συμβάσεων) ή τη χορήγηση επιδοτήσεων για τη μετατροπή σε αορίστου χρόνου των συμβάσεων μισθωτών που είχαν προσληφθεί προηγουμένως με σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας (για τα προβλεπόμενα τρία έτη μετατροπής).
- 2) Έχει η προθεσμία για τη χορήγηση της κρατικής ενισχύσεως μέχρι το οικονομικό έτος 1997, την οποία έδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1995 για την έγκριση του καθεστώτος που θεσπίστηκε με το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 27/91 (ΕΕ C 343 της 21.12.1995), την έννοια
 - αρχικής προβλέψεως δαπανών για ενισχύσεις που πρόκειται να καταβληθούν τα επόμενα έτη (ανάλογα με τις προαναφερθείσες πιθανές ερμηνείες των εγκριθείσων ενισχύσεων) ή την έννοια
 - τελικής προθεσμίας πραγματικής εκταμίευσής των επιδοτήσεων από τα αρμόδια περιφερειακά όργανα;
- 3) Μπορούσε (και όφειλε), κατά συνέπεια, η Περιφέρεια Σικελίας να εφαρμόσει *in concreto*, για πρόσληψη με σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας υπό την έννοια του άρθρου 10 του περιφερειακού νόμου 27/91 που πραγματοποιήθηκε, για παράδειγμα, την 1η Ιανουαρίου 1996, και συνεπώς εντός της περιόδου εφαρμογής της ενισχύσεως που εγκρίθηκε με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ C 343 της 21.12.1995), το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων για όλα τα εγκεκριμένα έτη (δηλ. 2+3), ακόμα και αν, όπως στο αναφερόμενο παράδειγμα, η εφαρμογή του εγκεκριμένου καθεστώτος θα είχε ως συνέπεια την πραγματική εκταμίευση της επιδοτήσεως μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001 (1996 + 5 έτη = 2001);
- 4) Έχει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2003/195/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 2002, το οποίο ορίζει ότι: «[Τ]ο καθεστώς ενισχύσεων που προβλέπει το άρθρο 11 παράγραφος 1 του περιφερειακού νόμου αριθ. 16, της 27ης Μαΐου 1997, της περιφέρειας Σικελίας, το οποίο η Ιταλία προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή, είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά. Ως εκ τούτου, η ενίσχυση αυτή δεν μπορεί να χορηγηθεί» την έννοια ότι
 - δεν εγκρίνεται το «νέο» καθεστώς ενισχύσεων το οποίο προβλέπει το άρθρο 11 του περιφερειακού νόμου 16/97, διότι θεωρείται «αυτοτελές» σύστημα που αποσκοπεί στην παράταση της περιόδου εφαρμογής της ενισχύσεως την οποία θέσπισε το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 27/91 μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1996, με υπαγωγή στην ενίσχυση και δαπανών προσλήψεων ή/και μετατροπών που

πραγματοποιήθηκαν τα έτη 1997 και 1998, ή την έννοια ότι

- η εν λόγω απόφαση απαγορεύει στην Περιφέρεια την πραγματική εκταμίευση των οικονομικών πόρων, προκειμένου να αποκλειστεί *in concreto* η καταβολή των κρατικών ενισχύσεων τις οποίες προβλέπει το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 27/91 και για τις προσλήψεις ή/και μετατροπές που πραγματοποιήθηκαν πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1996;
- 5) Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η ερμηνεία της αποφάσεως της Επιτροπής η οποία εκτίθεται στο ερώτημα 4, πρώτη περίπτωση, συνάδει η εν λόγω απόφαση με την ερμηνεία του άρθρου 87 της Συνθήκης, το οποίο χρησιμοποιεί η Επιτροπή ως νομική βάση για ανάλογες περιπτώσεις σχετικές με την απαλλαγή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας από φορολογικές και ασφαλιστικές επιβαρύνσεις, τις οποίες αφορά η απόφαση 2000/128/ΕΚ της 11ης Μαΐου 1999 (σχετικά με νομοθεσία του ιταλικού κράτους, στην οποία παραπέμπουν ρητώς οι αιτιολογικές σκέψεις της απορριπτικής αποφάσεως του 2002) και η απόφαση 2003/739/ΕΚ της 13ης Μαΐου 2003 (σχετικά με νομοθεσία της Περιφέρειας Σικελίας);
 - 6) Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η ερμηνεία της αποφάσεως της Επιτροπής η οποία εκτίθεται στο ερώτημα 4, δεύτερη περίπτωση, πώς πρέπει να ερμηνευθεί η προηγούμενη απόφαση με την οποία εγκρίθηκε το μέτρο ενισχύσεως, λαμβανομένης υπόψη της διπλής έννοιας που μπορεί να αποδοθεί στον επιθετικό προσδιορισμό «νέα»: «νέα σε σχέση με τον προϋπολογισμό που προέβλεπε η απόφαση της Επιτροπής» ή «νέα σε σχέση με τη χρηματοδότηση που προέβλεψε η Περιφέρεια μόνο μέχρι τον προϋπολογισμό του 1996»;
 - 7) Σε τελική ανάλυση, ποιες ενισχύσεις πρέπει να θεωρηθούν νόμιμες και ποιες παράνομες, κατά την άποψη της Επιτροπής;
 - 8) Ποιος από τους διαδίκους της παρούσας δίκης (η επιχείρηση ή το *Assessorato*) φέρει το βάρος να αποδείξει την υπέρβαση του προϋπολογισμού που όρισε η Επιτροπή;
 - 9) Πρέπει να ληφθεί υπόψη, για την εξακρίβωση της υπερβάσεως του προϋπολογισμού που εγκρίθηκε αρχικά με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ C 343 της 21.12.1995), η ενδεχόμενη αναγνώριση υπέρ των δικαιούχων επιχειρήσεων νόμιμων τόκων λόγω της καθυστέρησης καταβολής των επιδοτήσεων που κρίθηκαν νόμιμες και παραδεκτές;
 - 10) Στην περίπτωση κατά την οποία το ποσό των τόκων πρέπει να ληφθεί υπόψη για την εξακρίβωση της υπερβάσεως, με ποιο επιτόκιο πρέπει να υπολογιστεί;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Genova (Ιταλία) στις 17 Απριλίου 2009 — Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Υπόθεση C-140/09)

(2009/C 153/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA — Curatore dott. Alberto Fontana

Εναγομένη: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει με τις αρχές του κοινοτικού δικαίου –και ιδίως με τους κανόνες των άρθρων 86, 87 και 88 του τίτλου V (πρώην IV) της Συνθήκης– μια εθνική ρύθμιση περί κρατικών ενισχύσεων ανάλογη με τη ρύθμιση του νόμου 684/1974, και ιδίως του άρθρου 19, η οποία προβλέπει δυνατότητα χορηγήσεως κρατικών ενισχύσεων –έστω και μόνον υπό μορφή προκαταβολής– χωρίς σύναψη σχετικής συμβάσεως ή προηγούμενη ανακοίνωση επακριβών και δεσμευτικών κριτηρίων που να αποτρέπουν τον κίνδυνο η χορήγηση της ενισχύσεως να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού; Ασκει συναφώς επιρροή το ότι ο δικαιούχος υποχρεούται να εφαρμόζει τιμολόγια επιβαλλόμενα από τη διοίκηση;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Βέλγιο) στις 22 Απριλίου 2009 — Ποινική διαδικασία κατά V. W. Lahousse και Lavichy BVBA

(Υπόθεση C-142/09)

(2009/C 153/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούμενοι: 1. V. W. Lahousse

2. Lavichy BVBA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η οδηγία 2002/24/EK (¹), ειδικότερα δε το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο δ', αυτής (κατά το οποίο η οδηγία δεν εφαρμόζεται σε οχήματα που προορίζονται για αγώνες, επί ή εκτός οδού), την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να διευρύνουν το πεδίο εφαρμογής αυτής της οδηγίας, επομένως να την καταστήσουν εφαρμοστέα σε κάθε είδος χερσαίας κυκλοφορίας, δηλαδή στη χρήση δίκυκλων ή τρίκυκλων οχημάτων με κινητήρα και εκτός της δημόσιας οδού και/ή επί ιδιωτικών οδών, χωρίς να επιτρέπουν την εξαίρεση για οχήματα αγώνων (ταχύτητας), επί ή εκτός οδού;

(¹) Οδηγία 2002/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2002, για την έγκριση τύπου δίκυκλων ή τρίκυκλων οχημάτων με κινητήρα και την κατάργηση της οδηγίας 92/61/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 124, σ.1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) στις 23 Απριλίου 2009 — Pannon GSM Távközlési Rt. Κατά Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

(Υπόθεση C-143/09)

(2009/C 153/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pannon GSM Távközlési Rt.

Καθού: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Βάσει του κοινοτικού δικαίου και ειδικότερα της Πράξεως προσχώρησης (ΕΕ L 236 του 2003) και των άρθρων 10 ΕΚ και 249 ΕΚ, έχει εφαρμογή η οδηγία 2002/22/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (στο εξής: οδηγία καθολικής υπηρεσίας), και ειδικότερα το άρθρο της 13, παράγραφος 2, και το παράρτημά της IV, επί μηχανισμών επιμερισμού ενισχύσεων τους οποίους η Ουγγαρία αποφάσισε να θεσπίσει, ως κράτος μέλος, για καθολικές υπηρεσίες παρασχεθείσες το 2003, ήτοι προ της προσχώρησής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004, ενώ η υποχρέωση χρηματοδότησεως, ο υπολογισμός της και η καταβολή της στηρίζονται σε αποφάσεις που ελήφθησαν στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας που κινήθηκε και περατώθηκε μετά την προσχώρηση της Ουγγαρίας στην Ένωση;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει η οδηγία καθολικής υπηρεσίας, και ειδικότερα το άρθρο της 13, παράγραφος 2, και το παράρτημά της IV, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας δικαιούται να του καταβληθεί ενίσχυση ίση προς τη διαφορά μεταξύ της κανονικής τιμής και της μειωμένης τιμής της συνδρομής στην εν λόγω υπηρεσία;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, συμβιβάζεται προς το κοινοτικό δικαίο κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ μια κρατική ενίσχυση που εξυπηρετεί τη χρηματοδότηση καθολικής υπηρεσίας, το ύψος της οποίας δεν στηρίζεται σε υπολογισμό σύμφωνο προς την οδηγία καθολικής υπηρεσίας, αλλά στο ποσό κατά το οποίο τα έξοδά της υπερβαίνουν το καθαρό της κόστος;
- 4) Κατ' ορθήν ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας, δύναται ένα κράτος μέλος να θεσπίσει –αποκλειστικά για καθολική υπηρεσία που παρασχέθηκε το 2003, πριν την προσχώρηση– προσωρινό μέτρο που ορίζει κανόνες διαφορετικούς από εκείνους της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας, ενώ ταυτόχρονα του επιτρέπεται να λάβει –βάσει των κανόνων αυτών και στην πραγματικότητα χωρίς χρονικό περιορισμό– αποφάσεις περί της λειτουργίας του μηχανισμού επιμερισμού των ενισχύσεων και ειδικότερα περί υπολογισμού της χρηματοδότησεως και καταβολής των ενισχύσεων;

5) Οι περί χρηματοδοτήσεως διατάξεις της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας, και ειδικότερα το άρθρο της 13, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, και το παράρτημά της IV, έχουν απευθείας εφαρμογή;

(¹) Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 51).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 24 Απριλίου 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH κατά Oliver Heller

(Υπόθεση C-144/09)

(2009/C 153/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Hotel Alpenhof GesmbH

Ανααιρεσιβαλλόμενος: Oliver Heller

Προδικαστικό ερώτημα

Αρκεί η δυνατότητα πρόσβασης σε διαδικτυακό τόπο του αντισυμβαλλόμενου του καταναλωτή στο Internet για να θεωρηθεί ότι η δραστηριότητα «κατευθύνεται» [προς το κράτος κατοικίας του καταναλωτή] υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 (του «κανονισμού Βρυξέλλες Ι»)(¹);

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2009 — Land Baden-Württemberg κατά Παναγιώτη Τσακουρίδη

(Υπόθεση C-145/09)

(2009/C 153/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσίων: Land Baden-Württemberg

Εφεσίβλητος: Παναγιώτης Τσακουρίδης

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει ο όρος «επιτακτικοί λόγοι δημόσιας ασφάλειας», ο οποίος χρησιμοποιείται στο άρθρο 28, παράγραφος 3, της οδηγίας

2004/38/ΕΚ, της 29ης Απριλίου 2004 (¹), την έννοια ότι η απέλαση δικαιολογείται μόνο όταν συντρέχουν αναπόδραστοι κίνδυνοι για την εξωτερική ή εσωτερική ασφάλεια του κράτους μέλους, δηλαδή μόνο κίνδυνοι που αφορούν την υπόσταση του κράτους και των βασικών θεσμών του, τη λειτουργία τους, την επιβίωση του πληθυσμού ή τις εξωτερικές σχέσεις και την ειρηνική συνύπαρξη των λαών;

2) Υπό ποιες προϋποθέσεις χάνεται, κατά το άρθρο 28, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ, ο υψηλός βαθμός προστασίας από το ενδεχόμενο απέλασης, ο οποίος έχει αποκτηθεί στο κράτος μέλος υποδοχής μετά από δεκαετή διαμονή; Πρέπει συναφώς να εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι προϋποθέσεις απώλειας του δικαιώματος μόνιμης διαμονής που προβλέπονται στο άρθρο 16, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα και αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 16, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ: Η παρέλευση του χρονικού διαστήματος και μόνο συνεπάγεται την απώλεια του υψηλού βαθμού προστασίας από το ενδεχόμενο απέλασης ανεξάρτητα από τους συγκεκριμένους λόγους της απουσίας;

4) Σε περίπτωση επίσης καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα και αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 16, παράγραφος 4, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ: Αποτελεί η αναγκαστική επιστροφή στο κράτος μέλος υποδοχής κατ' εφαρμογή μέτρου ποινικής δίωξης πριν από τη λήξη της διετίας λόγο για τη διατήρηση του υψηλού βαθμού προστασίας από το ενδεχόμενο απέλασης, ακόμη και αν αμέσως μετά από την επιστροφή δεν υπάρχει καταρχάς, για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, δυνατότητα άσκησης των θεμελιωδών ελευθεριών;

(¹) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 77 έως 123, και διορθωτικά στην ΕΕ L 229 της 29.6.2004, σ. 35 έως 48, και στην ΕΕ L 204 της 4.8.2007, σ. 28).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 24 Απριλίου 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl κατά Stadtwerke Aachen AG

(Υπόθεση C-146/09)

(2009/C 153/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Prof. Dr. Claus Scholl

Εναγομένη: Stadtwerke Aachen AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 3, τρίτη παύλα, τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 97/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις, την έννοια ότι δεν υφίσταται δικαίωμα ανακλήσεως κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις σχετικά με την παροχή μέσω αγωγών ηλεκτρικού ρεύματος και αερίου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 24 Απριλίου 2009 — Ronald Seunig κατά Maria Hölzel

(Υπόθεση C-147/09)

(2009/C 153/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ronald Seunig.

Καθού: Maria Hölzel

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Έχει το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22-12-2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾ (στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών I-Κανονισμός), εφαρμογή σε σύμβαση που αφορά την παροχή υπηρεσιών και στην περίπτωση που έχει συμφωνηθεί οι υπηρεσίες να παρέχονται σε πλείονα κράτη μέλη;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

Πρέπει η ανωτέρω διάταξη να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι

- β) ο τόπος εκπληρώσεως της χαρακτηριστικής παροχής πρέπει να καθορίζεται βάσει του τόπου στον οποίο βρίσκεται το επίκεντρο της δραστηριότητας —το οποίο πρέπει να κρίνεται βάσει του δαπανώμενου χρόνου και της σημασίας της δραστηριότητας— του παρέχοντος τις υπηρεσίες·
 - γ) σε περίπτωση αδυναμίας διαπιστώσεως του επικέντρου της δραστηριότητας, μπορεί η αγωγή σχετικά με το σύνολο των απαιτήσεων που απορρέουν από τη σύμβαση να ασκηθεί, κατ' επιλογήν του ενάγοντος, σε οποιονδήποτε τόπο παροχής των υπηρεσιών εντός της Κοινότητας;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως των Βρυξελλών I-Κανονισμός εφαρμογή σε σύμβαση για την παροχή υπηρεσιών και στην περίπτωση που έχει συμφωνηθεί οι υπηρεσίες να παρέχονται σε πλείονα κράτη μέλη;

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Απριλίου 2009 οι Iride SpA και Iride Energia SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση T-25/07, Iride SpA και Iride Energia SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-150/09 P)

(2009/C 153/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Iride SpA και Iride Energia SpA (εκπρόσωποι: L. Radicati di Brozolo, M. Merola και T. Ubaldi, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των ανααιρεσείουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση,
- να κάνει δεκτά τα ήδη διατυπωθέντα με την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή αιτήματα ή, επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο βάσει του άρθρου 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των ισχυρισμών τους, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναίρεσεως.

Ο πρώτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 253 ΕΚ, λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι, η υποχρέωση αιτιολογήσεως εκ του άρθρου 253 ΕΚ, όσον αφορά το αν συντρέχουν εν προκειμένω τα προβλεπόμενα στο άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, προαπαιτούμενα πληρούνται:

- i) με τη βεβαίωση απλώς και μόνον της Επιτροπής ότι διαπιστώθηκε ότι το επίδικο μέτρο πρέπει να θεωρηθεί ως κρατική ενίσχυση·
- ii) με τη δυνατότητα επικλήσεως της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας ελέγχου και προγενέστερης και διακριτής αποφάσεως της Επιτροπής προκειμένου να αιτιολογηθεί per relationem η προσβαλλόμενη πράξη.

Ο δεύτερος λόγος ανάγεται σε παραμόρφωση των λόγων προσφυγής και πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση, εκ μέρους του Πρωτοδικείου, της σημασίας της νομολογίας Deggen-dorf κατά την εκδίκαση της παρούσας υποθέσεως. Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο:

- i) παραμόρφωσε τους λόγους προσφυγής που επικαλέστηκαν πρωτοδικώς οι ανααιρεσείουσες συνάγοντας ότι συντρέχει εκ μέρους τους καταστρατήγηση της διαδικασίας ελέγχου σε θέματα κρατικών ενισχύσεων, χωρίς, πάντως, να διευκρινίζει στην πραγματικότητα σε τι συνίσταται η ως άνω καταστρατήγηση·
- ii) παρέλειψε να αναφερθεί στην πλάνη της Επιτροπής κατά την εκ μέρους του εκτίμηση της σημασίας της αποφάσεως Deggen-dorf, όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, παράλειψη συνιστάμενη στο ότι δεν προέβη σε συγκεκριμένη και επί τούτου ανάλυση του στρεβλωτικού αποτελέσματος του ανταγωνισμού και του κοινοτικού εμπορίου λόγω της σωρεύσεως της νέας ενισχύσεως με τη μη επιστραφείσα προηγούμενη ενίσχυση·

(¹) ΕΕ 2001, L 12, σ. 1

- iii) παρέλειψε να αναφερθεί στην πλάνη της Επιτροπής κατά την εκ μέρους του εκτίμηση της σημασίας της αποφάσεως Deggen-dorf, όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, παράλειψη συνιστά-μενη στο ότι μετέτρεψε de facto τη μη ανάκτηση προγενέστε-ρης ενισχύσεως από μεταγενέστερο κριτήριο εκτίμησης της συμβατότητας της ενισχύσεως σε προϋπόθεση επιπρόσθετη και καθιστώσα την ενίσχυση ασυμβίβαστη, μη προβλεπόμενη από τη Συνθήκη·
- iv) παρέλειψε να αναφερθεί στο ότι η στερούμενη λυσιτελείας και καταχρηστική εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της αποφά-σεως Deggen-dorf εν προκειμένω είχε ως αποτέλεσμα τη μετα-τροπή της εν λόγω νομολογίας σε μέσο καταστολής των παρα-βάσεων των κρατών μελών μη προβλεπόμενο από τη Συνθήκη ή το παράγωγο δίκαιο·
- v) παρέλειψε να αναφερθεί στο ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας αναφορικά με το κοι-νοποιηθέν από την Ιταλία μέτρο, κατέδειξε ότι πρόθεσή της ήταν να κάνει χρήση όλων των αναγκαίων πληροφοριών προ-κειμένου να ελέγξει τη συμβατότητα του μέτρου. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή ενήργησε σε αντίθεση με την άποψη που διατυπώνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία οι ιταλικές αρχές και η δικαιούχος εταιρία δεν είχε προ-σκομίσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποιήσεως, επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να φέρει εις πέρας τον έλεγχο της συμβατότητας του μέτρου·
- vi) υπέπεσε σε βαρεία πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η κοινοτική νομολογία δεν θεωρεί αναγκαίο η Επιτροπή να προ-βαίνει σε συγκεκριμένη και εμπεριστατωμένη ανάλυση ως προς το αν συντρέχουν τα στοιχεία εκείνα που απαιτούνται προς εκπλήρωση όλων των προβλεπόμενων στο άρθρο 87, παράγρα-φος 1, ΕΚ προϋποθέσεων προκειμένου να καταστεί εφικτό το επίδικο μέτρο να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 4 Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-154/09)

(2009/C 153/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσω-ποι: P. Guerra e Andrade και A. Nijenhuis)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη μεταφέρο-ντας προσηκόντως στο εθνικό δίκαιο τους κανόνες κοινοτικού δικαίου που ορίζουν τον φορέα ή τους φορείς εκμετάλλευσης καθολικής υπηρεσίας και πάντως μη εξασφαλίζοντας στην πράξη την εφαρμογή των κανόνων αυτών, παρέβη τις υποχρε-ώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22/ΕΚ ⁽¹⁾·

- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 121 του πορτογαλικού νόμου περί ηλεκτρονικών επικοι-νωνιών (νόμος 5/2004 της 10ης Φεβρουαρίου 2004) διατηρεί τη δημόσια υπηρεσία, την αποκλειστική παραχώρηση δημόσιας υπηρε-σίας και τα συνακόλουθα δικαιώματα και υποχρεώσεις, μέχρι το 2025, παραχωρώντας τη δημόσια υπηρεσία τηλεπικοινωνιών στην PT Comunicações S.A.

Κατά την Επιτροπή, όσον αφορά τον ορισμό των επιχειρήσεων που είναι επιφορτισμένες με την παροχή της καθολικής υπηρεσίας, ο πορτογαλικός νόμος περί ηλεκτρονικών επικοινωνιών είναι συγκεχυ-μένος και στερείται συνοχής και συνεπείας.

Κατά συνέπεια, η Πορτογαλική Δημοκρατία, για να ορίσει την επι-χείρηση ή τις επιχειρήσεις που επιφορτίζονται με την παροχή καθο-λικής υπηρεσίας, δεν ακολούθησε αποτελεσματική, αντικειμενική, διαφανή και αμερόληπτη διαδικασία, όπως υπαγορεύει το άρθρο 8, παράγραφος 2, σε συνδυασμό προς το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/22.

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλί-ου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώ-ματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ 2002, L 108, σ. 51)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 8 Μαΐου 2009 — Ιωάννης Κατσιβαρδάς — Νικόλαος Τσίτσικας Ο.Ε. κατά Υπουργού Οικονομικών

(Υπόθεση C-160/09)

(2009/C 153/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Ιωάννης Κατσιβαρδάς — Νικόλαος Τσίτσικας Ο.Ε

Αναιρεσίβλητος: Υπουργός Οικονομικών

Προδικαστικό ερώτημα

Ένας ιδιώτης (επιτηδευματίας εισαγωγέας μπανάνας από τον Ισημε-ρινό), ο οποίος διώκει την επιστροφή εσωτερικού φόρου καταναλώ-σεως, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, δύναται να προβάλει ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου ότι η εθνική φορολογική ρύθμιση (άρθρ. 7 ν. 1798/1988), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του ν. 1914/1990) είναι ασύμβατη προς το άρθρο 4 της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των χωρών του συμφώνου της Καρθαγένης του έτους 1984 που ενεκρίθη με τον Κανονισμό (ΕΟΚ) 1591/84 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 153 της 8.6.1984, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 8 Μαΐου 2009 — Κ. Φραγκόπουλος και ΣΙΑ ΟΕ. κατά Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κορινθίας

(Υπόθεση C-161/09)

(2009/C 153/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Κ. Φραγκόπουλος και ΣΙΑ ΟΕ.

Καθής: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κορινθίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- «1) Επιχείρηση, τελούσα υπό τις συνθήκες στις οποίες τελεί η αιτούσα, δηλαδή επιχείρηση επεξεργασίας και συσκευασίας σταφίδας, εγκατεστημένη σε συγκεκριμένη περιοχή της χώρας, στην οποία απαγορεύεται από το νόμο η εισκόμιση προς επεξεργασία και συσκευασία διαφόρων ποικιλιών σταφιδόκαρπου, προερχομένων από άλλες περιοχές της χώρας, με συνέπεια την αδυναμία της να εξαγάγει σταφίδα, την οποία θα είχε επεξεργασθεί από τον σταφιδόκαρπο, τον προερχόμενο από τις ως άνω ποικιλίες, μπορεί να επικαλεσθεί ενώπιον δικαστηρίου την αντίθεση των σχετικών νομοθετικών μέτρων προς το άρθρο 29 Συνθ. ΕΚ;».
- «2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ως άνω πρώτο ερώτημα, ερωτάται περαιτέρω, αν διατάξεις, όπως αυτές του εσωτερικού ελληνικού δικαίου, οι οποίες διέπουν την κρινόμενη διαφορά και οι οποίες αφενός μεν απαγορεύουν την εισκόμιση, αποθήκευση και επεξεργασία σταφιδόκαρπου, με σκοπό την περαιτέρω εξαγωγή του, από διάφορες περιοχές της χώρας σε συγκεκριμένη περιοχή, στην οποία επιτρέπεται η επεξεργασία μόνον επιτοπίως παραγομένου σταφιδόκαρπου, αφετέρου δε επιφυλάσσουν την δυνατότητα αναγνώρισεως προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης μόνο σε σταφιδόκαρπο, ο οποίος έχει υποστεί επεξεργασία και έχει συσκευασθεί στην συγκεκριμένη περιοχή στην οποία παρήχθη, έρχονται ή όχι σε αντίθεση με την διάταξη του άρθρου 29 της Συνθήκης, η οποία απαγορεύει την επιβολή ποσοτικών περιορισμών ή μέτρων ισοδυνάμου με αυτούς αποτελέσματος στις εξαγωγές;».
- «3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ως άνω δεύτερο ερώτημα, ερωτάται περαιτέρω, αν η προστασία της ποιότητας προϊόντος, το οποίο προσδιορίζεται γεωγραφικά από εσωτερικό νόμο κράτους μέλους και στο οποίο δεν έχει αναγνωρισθεί η δυνατότητα να φέρει ειδικό διακριτικό τίτλο, που να επισημαίνει την, λόγω προελεύσεως από ορισμένη γεωγραφική περιοχή, γενικώς αναγνωριζόμενη ανώτερη ποιότητα και μοναδικότητά του, συνιστά ή όχι, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 30 Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, θεμιτό σκοπό επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, που επιτρέπει εξαίρεση από την διάταξη του άρθρου 29 Συνθ. ΕΚ, η οποία απαγορεύει την επιβολή ποσοτικών περιορισμών επί των εξαγωγών του εν λόγω προϊόντος καθώς και μέτρα ισοδυνάμου με τους περιορισμούς αυτούς αποτελέσματος;».

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 8 Μαΐου 2009 — Secretary of State for Work and Pensions κατά Taous Lassal

(Υπόθεση C-162/09)

(2009/C 153/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείων: Secretary of State for Work and Pensions

Εφεσίβλητη: Taous Lassal

Προδικαστικό ερώτημα

Σε περίπτωση κατά την οποία:

- (i) ένας πολίτης της ΕΕ μετέβη στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Σεπτέμβριο του 1999 ως εργαζόμενος και παρέμεινε εκεί ως εργαζόμενος μέχρι τον Φεβρουάριο του 2005·
- (ii) στη συνέχεια, ο εν λόγω πολίτης εγκατέλειψε το Ηνωμένο Βασίλειο και επέστρεψε στο κράτος μέλος του οποίου έχει την ιθαγένεια για περίοδο 10 μηνών και
- (iii) ο πολίτης αυτός επέστρεψε στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Δεκέμβριο του 2005 και διέμεινε εκεί συνεχώς μέχρι τον Νοέμβριο του 2006, οπότε και υπέβαλε αίτημα χορηγήσεως επιδόματος κοινωνικής ασφαλίσεως:

έχει την έννοια το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004, ότι ο ως άνω πολίτης της ΕΕ έχει δικαίωμα μόνιμης διαμονής λόγω του ότι διέμενε νομίμως στη χώρα, σύμφωνα με το προϊσχύσαν κοινοτικό δίκαιο που παρείχε δικαίωμα διαμονής στους εργαζόμενους, για μια συνεχή περίοδο πέντε ετών, η οποία έληξε πριν τις 30 Απριλίου 2006 (ημερομηνία μέχρι την οποία τα κράτη μέλη όφειλαν να έχουν μεταφέρει την οδηγία στην εθνική έννομη τάξη);

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-169/09)

(2009/C 153/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Schönberg και M. Καρανάσου Αποστολοπούλου)

καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2005/32/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2005, για θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα προϊόντα που καταναλώνουν ενέργεια και για τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 96/57/EK και 2000/55/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2005/32/EK στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 10 Αυγούστου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 191 της 22.7.2005, σ. 29

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-170/09)

(2009/C 153/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Peere και P. Dejmek)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις ανακοινώσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/60/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 15 Δεκεμβρίου 2007. Όμως, την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής η καθής δεν είχε ακόμα θεσπίσει όλα τα σχετικά αναγκαία μέτρα ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα είχε ανακοινώσει στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 309, σ. 15.

Προσφυγή της 13ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-171/09)

(2009/C 153/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Peere και P. Dejmek)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2006/70/EK ⁽¹⁾, της Επιτροπής, της 1ης Αυγούστου 2006, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2005/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ορισμό του πολιτικώς εκτεθειμένου προσώπου και τα τεχνικά κριτήρια για την εφαρμογή της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη και την εφαρμογή της εξαίρεσης σε περιπτώσεις άσκησης χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας σε περιστασιακή ή πολύ περιορισμένη βάση ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να γνωστοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της οδηγίας αυτής,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2006/70/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 15 Δεκεμβρίου 2007. Όμως, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, η καθής δεν είχε ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα είχε κοινοποιήσει στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 214, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Μαΐου 2009 — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs κατά Axa UK plc

(Υπόθεση C-175/09)

(2009/C 153/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Αναιρεσίβλητη: Axa UK plc

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της απαλλασσόμενης από τον ΦΠΑ υπηρεσίας, η οποία «[έχει] ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κεφαλαίων και [συνεπάγεται] νομικές και οικονομικές μεταβολές»; Ειδικότερα:
 - α) Ισχύει η απαλλαγή για υπηρεσίες οι οποίες, άλλως, δεν ήταν απαραίτητο να παρασχεθούν από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τα οποία (i) χρεώνουν λογαριασμό, (ii) καταχωρίζουν αντίστοιχη πίστωση σε άλλο λογαριασμό ή (iii) διενεργούν κάποια πράξη που μεσολαβεί μεταξύ των (i) και (ii),
 - β) Ισχύει η απαλλαγή για υπηρεσίες μη περιλαμβάνουσες τη χρέωση και την αντίστοιχη πίστωση λογαριασμού, αλλά οι οποίες, σε περίπτωση που το αποτέλεσμα είναι η μεταφορά κεφαλαίων, μπορούν να θεωρηθούν ως η αιτία της μεταφοράς αυτής;
- 2) Υπό το πρίσμα της αποφάσεως [της 5ης Ιουνίου 1997, C-2/95, Sparekassernes Datacenter (SDC) κατά Skatteministeriet (Συλλογή 1997, σ. I 3017)], είναι απαλλασσόμενη από τον ΦΠΑ, σύμφωνα με το άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', περίπτωση 3, η υπηρεσία την οποία παρέχει μια (μη τραπεζική) επιχείρηση στους πελάτες της και η οποία περιλαμβάνει (1) την είσπραξη,

επεξεργασία και αναζήτηση οφειλών τρίτου προς τον πελάτη, και, ειδικότερα, περιλαμβάνει:

- α) διαβίβαση στοιχείων προς την τράπεζα του τρίτου, με αίτημα την πραγματοποίηση πληρωμής από τον τραπεζικό λογαριασμό του τρίτου προς τον τραπεζικό λογαριασμό της εν λόγω επιχείρησης, δυνάμει ισχύουσας εντολής του τρίτου προς την τράπεζά του (στο πλαίσιο του συστήματος Direct Debit), καθώς και, εφόσον η τράπεζα πραγματοποιήσει την πληρωμή,
 - β) υποβολή αιτήματος από την εν λόγω επιχείρηση στην τράπεζά της για μεταφορά κεφαλαίων από τον λογαριασμό της στον λογαριασμό του πελάτη,

αλλά (2) δεν περιλαμβάνει (α) τη διενέργεια χρέωσης τραπεζικού λογαριασμού, (β) την διενέργεια αντίστοιχης πίστωσης άλλου τραπεζικού λογαριασμού ή (γ) τη διενέργεια οποιασδήποτε ενδιάμεσης εργασίας μεταξύ των (α) και (β);
- 3) Διαφοροποιείται η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα αν η ως άνω περιγραφείσα υπηρεσία παρέχεται δια της διαβίβσεως στοιχείων σε ηλεκτρονικό σύστημα το οποίο εν συνεχεία επικοινωνεί με την οικεία τράπεζα, έστω και αν η διαβίβαση των στοιχείων δεν συνεπάγεται πάντοτε την πραγματοποίηση της μεταφοράς (π.χ. λόγω ανακλήσεως της εντολής από τον τρίτο ή λόγω μη επαρκούς υπολοίπου στον λογαριασμό);

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2009 —
Wieland-Werke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-116/04) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά χαλκοσωλήνων για βιομηχανική χρήση — Απόφαση ε την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή των αγορών — Πρόστιμα — Αρχή της νομιότητας των ποινών — Μέγεθος της σχετικής αγοράς — Αποτρεπτικό αποτέλεσμα — Διάρκεια της παράβασης — Συνεργασία)

(2009/C 153/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wieland-Werke AG (Ulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: R. Bechtold και U. Soltész, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς Έ. Gippini Fournier και H. Gading, στη συνέχεια Έ. Gippini Fournier, O. Weber και K. Mojesowicz, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακύρωσης ή μείωσης του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο α', της απόφασης C (2003) 4820 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/38.240 — Σωλήνες για βιομηχανική χρήση).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Wieland-Werke AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 30.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2009 —
Outokumpu και Luvata κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-122/04) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά χαλκοσωλήνων για βιομηχανική χρήση — Απόφαση ε την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή των αγορών — Πρόστιμα — Μέγεθος της σχετικής αγοράς — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Υποτροπή)

(2009/C 153/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Outokumpu Oyj (Espoo, Φινλανδία) και Luvata Oy, πρώην Outokumpu Copper Products Oy (Espoo) (εκπρόσωποι: J. Ratliff, barrister, F. Distefano και J. Luostarinen, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Έ. Gippini Fournier)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακύρωσης ή μείωσης του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο β', της απόφασης C (2003) 4820 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/38.240 — Σωλήνες για βιομηχανική χρήση), και, αφετέρου, αντίθετο αίτημα της Επιτροπής για αύξηση του εν λόγω προστίμου.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Outokumpu Oyj και τη Luvata Oy στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 30.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2009 — KME Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-127/04) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά χαλκοσωλήνων για βιομηχανική χρήση — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός των τιμών και κατανομή των αγορών — Πρόστιμα — Πραγματικός αντίκτυπος στην αγορά — Μέγεθος της σχετικής αγοράς — Διάρκεια της παράβασης — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία)

(2009/C 153/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: KME Germany AG, πρώην KM Europa Metal AG (Osnabruck, Γερμανία), KME France SAS, πρώην Tréfilimétaux SA (Courbevoie, Γαλλία) και KME Italy SpA, πρώην Europa Metalli SpA (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, A. Winckler, G. C. Rizza, T. Graf και M. Piergiovanni, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: É. Gîr-pini Fournier, επικουρούμενος από τον C. Thomas, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακύρωσης ή μείωσης του ύψους των προστίμων που επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες δυνάμει του άρθρου 2, στοιχεία γ', δ' και ε', της απόφασης C (2003) 4820 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/E-1/38.240 — Σωλήνες για βιομηχανική χρήση), και, αφετέρου, αντίθετο αίτημα της Επιτροπής για αύξηση των εν λόγω προστίμων.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τις KME Germany AG, KME France SAS και KME Italy SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 146 της 29.5.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — NVV κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-151/05) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Αγορές των ζώντων αρσενικών και θηλυκών χοίρων που προορίζονται για σφαγή — Απόφαση περί κηρύξεως της συγκεντρώσεως συμβατής με την κοινή αγορά — Γεωγραφικός καθορισμός της σχετικής αγοράς — Υποχρέωση επιδείξεως επιμέλειας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2009/C 153/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV) (Lunteren, Κάτω Χώρες)· Marius Schep (Lopik, Κάτω Χώρες), και Nederlandse Bond Van Handelaren in Vee (NBHV) (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Kneppelhout και M. van der Kaden, στη συνέχεια J. Kneppelhout, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Whelan και S. Noë, στη συνέχεια A. Bouquet και S. Noë)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Sovion NV (Best, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: J. de Pree και W. Geursen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 2004, περί κηρύξεως μιας συγκεντρώσεως ως συμβατής με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.3605).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV), Marius Schep και Nederlandse Bond van Handelaren in Vee (NBHV) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής και της Sovion NV.

⁽¹⁾ EE C 171 της 9.7.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — NHL Enterprises κατά ΓΕΕΑ — Glory & Pompea (LA KINGS)

(Υπόθεση T-414/05) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος LA KINGS — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα KING — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94]

(2009/C 153/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NHL Enterprises BV (Rijswijk, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: G. Llewelyn, solicitor, V. Barresi, δικηγόρος, και στη συνέχεια M. Collins, solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. Novais Gonçalves και D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Glory & Pompea SA (Mataró, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Ιουλίου 2005 (υπόθεση R 371/2003-4) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Glory & Pompea SA και NHL Enterprises BV.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 6ης Ιουλίου 2005 (υπόθεση R 371/2003-4).
- 2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ να φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η NHL Enterprises BV.

⁽¹⁾ EE C 36 της 11.2.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2009 — Fiorucci κατά ΓΕΕΑ — Edwin (ELIO FIORUCCI)

(Υπόθεση T-165/06) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας και εκπτώσεως από το δικαίωμα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα ELIO FIORUCCI — Καταχώριση φημισμένου ονόματος προσώπου ως σήματος — Άρθρο 52, παράγραφος 2, στοιχείο α', και άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94]

(2009/C 153/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Elio Fiorucci (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Vanzetti, G. Sironi και F. Rossi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και L. Rampini)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Edwin Co. Ltd (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: D. Rigatti, M. Bertani, S. Vereia, K. Muraro και M. Balestriero, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Απριλίου 2006 (υπόθεση R 238/2005-1) σχετικά με διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας και εκπτώσεως από δικαίωμα, μεταξύ Elio Fiorucci και Edwin Co. Ltd.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 6ης Απριλίου 2006 (υπόθεση R 238/2005-1), καθόσον εμπεριέχει νομικά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 3, του Codice della Proprietà Industriale (ιταλικού κώδικα βιομηχανικής ιδιοκτησίας).
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα δύο τρίτα των εξόδων του Elio Fiorucci.
- 4) Η Edwin Co. Ltd φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και το ένα τρίτο των εξόδων του Elio Fiorucci.

⁽¹⁾ EE C 190 της 12.8.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Μαΐου 2009 — Euro-Information κατά ΓΕΕΑ (CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE και CYBERHOME)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-211/06, T-213/06, T-245/06, T-155/07 και T-178/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αιτήσεις καταχώρισεως των λεκτικών κοινοτικών σημάτων CYBERCREDIT, CYBERGESTION, CYBERGUICHET, CYBERBOURSE και CYBERHOME — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα αποκτηθέντος διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94]

(2009/C 153/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Greffe, J. Schouman, A. Jacquet και L. Paudrat, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγές κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Μαΐου (υπόθεση R 0068/2006-1), της 12ης Ιουνίου (υπόθεση R 0066/2006-1), της 5ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 0067/2006-1), της 28ης Φεβρουαρίου (υπόθεση R 1046/2006-1) και της 15ης Μαρτίου 2007 (υπόθεση R 0067/2006-1), σχετικά με την καταχώριση ως κοινοτικών σημάτων των σημείων CYBERGESTION (υπόθεση T-213/06), CYBERCREDIT (υπόθεση T-211/06), CYBERGUICHET (υπόθεση T-245/06), CYBERBOURSE (υπόθεση T-155/07) και CYBERHOME (υπόθεση T-178/07).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει την Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 249 της 14.10.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — Omnicare κατά ΓΕΕΑ — Astellas Pharma (OMNICARE)

(Υπόθεση T-277/06) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού κοινοτικού σήματος OMNICARE — Προγενέστερο εικονικό εθνικό σήμα OMNICARE — Απόρριψη αιτήσεως περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (*restitutio in integrum*))

(2009/C 153/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Omnicare, Inc. (Covington, Kentucky, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Edenborough, barrister, και O. Patterson, solicitor, ακολούθως M. Edenborough)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Laitinen, ακολούθως G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Astellas Pharma GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Franke, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 446/2006-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Yamanouchi Pharma GmbH και Omnicare, Inc., με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της δεύτερης περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (*restitutio in integrum*).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Ιουλίου 2006 (υπόθεση R 446/2006-2).
- 2) Το ΓΕΕΑ καταδικάζεται, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Omnicare, Inc.
- 3) Η Astellas Pharma GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαΐου 2009 — VIP Car Solutions κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-89/07) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Κοινοτικός διαγωνισμός — Μεταφορά των μελών του Κοινοβουλίου με αυτοκίνητο ή μικρό λεωφορείο με οδηγό κατά τις συνόδους στο Στρασβούργο — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Άρνηση γνωστοποίησης της τιμής που προσέφερε ο επιλεγείς διαγωνιζόμενος — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2009/C 153/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: VIP Car Solutions SARL (Hoenheim, Γαλλία) (εκπρόσωποι: G. Welzer και S. Leuvrey)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Petersheim και M. Ecker)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία το Κοινοβούλιο αρνήθηκε να αναθέσει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα τη δημόσια σύμβαση για την οποία διεξήχθη ο διαγωνισμός PE/2006/06/UTD/1, για τη μεταφορά των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με αυτοκίνητο και μικρό λεωφορείο με οδηγό κατά τις περιόδους συνόδου στο Στρασβούργο, και, αφετέρου, αίτηση αποζημίωσης.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αρνήθηκε να αναθέσει στη VIP Car Solutions SARL τη σύμβαση για την οποία διεξήχθη ο διαγωνισμός PE/2006/06/UTD/1.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.
- 3) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 117 της 29.5.2007

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2009 — Klein Trademark Trust κατά ΓΕΕΑ — Zafra Marroquineros (CK CREACIONES KENNYA)

(Υπόθεση T-185/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος CK CREACIONES KENNYA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα CK Calvin Klein και προγενέστερα εικονιστικά εθνικά σήματα CK — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94]

(2009/C 153/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Calvin Klein Trademark Trust (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo και A. Hernández Lehmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mondejar Ortuño)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Zafra Marroquineros, SL (Caravaca de la Cruz, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Martín Álvarez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Μαρτίου 2007 (υπόθεση R 314/2006 2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής εταξού της Calvin Klein Trademark Trust και της Zafra Marroquineros, SL.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Calvin Klein Trademark Trust στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 170 της 21.7.2007.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαΐου 2009 — CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ (P@YWEB CARD και PAYWEB CARD)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-405/07 και T-406/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αιτήσεις καταχώρισεως των λεκτικών κοινοτικών σημάτων P@YWEB/email CARD και PAYWEB CARD — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Μερική έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94]

(2009/C 153/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Greffe, J. Schouman και L. Paudrat, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 119/2007-1) και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 120/2007-1) αντιστοίχως, σχετικά με τις αιτήσεις καταχώρισεως των λεκτικών σημάτων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD ως κοινοτικών σημάτων.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 10ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 119/2007 1) και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 120/2007 1) στο μέτρο που απορρίπτουν την αίτηση καταχώρισεως ως κοινοτικών σημάτων των λεκτικών σημάτων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD για συσκευές και όργανα φωτογραφικά, κινηματογραφικά, σήμανσης, ελέγχου (επιτήρησης), συσκευές εγγραφής, μετάδοσης και αναπαραγωγής ήχου και εικόνας, δίσκοι ηχητικών εγγραφών, ηλεκτρονικές ατζέντες, αυτόματοι πωλητές, βιντεοταινίες, διανομείς εισιτηρίων, αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού, κινηματογραφικές μηχανές λήψης, μηχανές λήψης μαγνητοσκοπημένης εικόνας (βιντεοκάμερες), βιντεοκασέτες, σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης, συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα, σύμπυκνοι δίσκοι (ήχου-εικόνας), οπτικοί σύμπυκνοι δίσκοι, συσκευές ανίχνευσης πλαστών νομισμάτων, δισκέτες, μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οπτικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οθόνες βίντεο, συσκευές επεξεργασίας δεδομένων, συσκευές ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (πληροφορικής), αναγνώστες (πληροφορικής), λογισμικά (εγγεγραμμένα προγράμματα), προγράμματα οθόνης ηλεκτρονικών υπολογιστών, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα λειτουργικού συστήματος (για ηλεκτρονικούς υπολογιστές), ραδιοτηλέφωνα, δέκτες (ήχου, εικόνας), τηλεφωνικές συσκευές, τηλεοπτικές συσκευές, συσκευές καταγραφής του χρόνου, πομποί (τηλεπικοινωνιών), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (επε-

ξεργαστές) της κλάσης 9 καθώς και τις υπηρεσίες που ονομάζονται γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, υπηρεσίες κινητής ραδιοτηλεφωνίας, τηλεφωνικές υπηρεσίες της κλάσεως 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) και το ΓΕΕΑ φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 8 της 12.1.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου 2009 — Jurado Hermanos κατά ΓΕΕΑ (JURADO)

(Υπόθεση T-410/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα JURADO — Μη υποβολή αιτήσεως ανανεώσεως εκ μέρους της δικαιούχου του σήματος — Διαγραφή του σήματος κατά τη λήξη του χρόνου ισχύος της καταχώρισεως — Αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση υποβληθείσα από τον κατέχοντα άδεια αποκλειστικής χρήσεως]

(2009/C 153/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Jurado Hermanos, SL (Alicante, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Martín Álvarez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και P. López Fernández de Corres)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 866/2007-2), σχετικά με την αίτηση της προσφεύγουσας περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Jurado Hermanos, SL στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 8 της 12.1.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Μαΐου 2009 — Aurelia Finance κατά ΓΕΕΑ (AURELIA)

(Υπόθεση T-136/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό κοινοτικό σήμα AURELIA — Μη καταβολή του τέλους ανανέωσης — Διαγραφή του σήματος άμα τη λήξει ισχύος της καταχωρίσεως — Αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση (restitutio in integrum)]

(2009/C 153/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aurelia Finance SA (Γενεύη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: M. Elmslie, solicitor, και N. Saunders, barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Δ. Μπότης)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Ιανουαρίου 2008 (υπόθεση R 1214/2007-1), σχετικά με την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα αίτηση περί επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aurelia Finance SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 128 της 24.5.2008.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Μαΐου 2009 — Schuhpark Fascies κατά ΓΕΕΑ — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK)

(Υπόθεση T-183/08) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού και λεκτικού κοινοτικού σήματος jello SCHUHPARK — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα Schuhpark — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη της χρήσεως του προγενεστέρου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94]

(2009/C 153/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schuhpark Fascies GmbH (Warendorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Peter και J. Braune, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Schäffner)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Leder & Schuh AG (Γκρατς, Αυστρία) (εκπρόσωποι: W. Kellenter και A. Schlaffge, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Μαρτίου 2008 (υπόθεση R 1560/2006-4) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Schuhpark Fascies GmbH και Leder & Schuh AG.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Schuhpark Fascies GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 5.7.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2009 — HALTE κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-58/06) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσεως εκ μέρους της Επιτροπής θέτουσα τέρμα στην παράλειψη — Κατάργηση της δίκης)

(2009/C 153/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE) (Neuilly-sur-Seine, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-L. Lesquins, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και E. Righini)

Αντικείμενο

Αίτημα να διαπιστωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 232 ΕΚ, η Επιτροπή, παραλείποντας να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ και να θεσπίσει συντηρητικά μέτρα σχετικά με την ενίσχυση που φέρεται ότι χορηγήθηκε στο πλαίσιο της εκχωρήσεως της Sernan SA, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Η Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens (HALTE) και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 2009 — Tailor κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση αριστερής τσέπης)(Υπόθεση T-282/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος απεικονίζοντος αριστερή τσέπη — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2009/C 153/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tom Tailor GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche και F. Schiwek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Μαΐου 2007 (υπόθεση R 669/2006-1) σχετικά με καταχώριση εικονιστικού σημείου απεικονίζοντος αριστερή τσέπη ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Καταδικάζει την Tom Tailor GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 235 της 6.10.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 2009 — Tailor κατά ΓΕΕΑ (Απεικόνιση δεξιάς τσέπης)(Υπόθεση T-283/07) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος απεικονίζοντος δεξιά τσέπη — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2009/C 153/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tom Tailor GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche και F. Schiwek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Μαΐου 2007 (υπόθεση R 668/2006-1) σχετικά με καταχώριση εικονιστικού σημείου απεικονίζοντος δεξιά τσέπη ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 2) Καταδικάζει την Tom Tailor GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 235 της 6.10.2007.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2009 — Al Barakat International Foundation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-45/09)

(2009/C 153/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Al Barakat International Foundation (Spånga, Σουηδία) (εκπρόσωποι: L. Silbersky και T. Olsson, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1190/2008 της Επιτροπής, κατά το μέτρο που αφορά την Al Barakat International Foundation,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, των οποίων το ύψος θα καθορισθεί αργότερα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1190/2008 της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2008, που τροποποιεί για 101η φορά τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν ⁽¹⁾, δυνάμει του οποίου η επωνυμία της προσφεύγουσας εξακολουθεί να περιλαμβάνεται στον κατάλογο των φυσικών και νομικών προσώπων των οποίων τα κεφάλαια και οι άλλοι οικονομικοί πόροι δεσμεύονται βάσει του κανονισμού 881/2002 ⁽²⁾. Ο κανονισμός 1190/2008 θεσπίσθηκε μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2008 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakat International Foundation κατά Επιτροπής (που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή), με την οποία ακυρώθηκε ο προηγούμενος κατάλογος, ο οποίος περιελάμβανε την επωνυμία της προσφεύγουσας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακυρώσεως:

Υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής, δεδομένου ότι η υποχρέωση θεραπείας των πλημμελειών της διοικητικής διαδικασίας δεν παρέχει εξουσία στην Επιτροπή να τροποποιεί ή να συμπληρώνει τον κατάλογο.

Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, παραβίαση της αρχής της επιμέλειας και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας καθώς και του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής στη δικαιοσύνη, δεδομένου ότι η αιτιολογία για τη διατήρηση της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο δεν περιείχε διευκρινιστικά στοιχεία σχετικά με την προβαλλόμενη σχέση μεταξύ της προσφεύγουσας, αφενός, και της Αλ Κάιντα και των Ταλιμπάν, αφετέρου.

Παραβίαση της απαγορεύσεως της αναδρομικότητας των νόμων, δεδομένου ότι το γεγονός ότι η επωνυμία της προσφεύγουσας περιλήφθη στον κατάλογο στηρίζεται σε γεγονότα που σημειώθηκαν πριν από δέκα χρόνια.

Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, δεδομένου ότι τα μέτρα δεσμεύσεως που περιγράφονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό αποτελούν δυσανάλογη και ανεπίτρεπτη παρέμβαση που προσβάλλει το δικαίωμα ιδιοκτησίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 322, σ. 25.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (ΕΕ L 139, σ. 9).

Προσφυγή της 2ας Απριλίου 2009 — Eliza Corporation κατά ΓΕΕΑ — Went Computing Consultancy Group (eliza)

(Υπόθεση T-130/09)

(2009/C 153/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eliza Corporation (Beverly, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: R. Köbbing, lawyer)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Went Computing Consultancy Group BV (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 2ας Φεβρουαρίου 2009, στην υπόθεση R 1244/2008-4·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «eliza» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 37 και 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «ELISE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου) καθόσον το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των εμπλεκόμενων σημάτων εκ μέρους του οικείου κοινού.

⁽¹⁾ Ο οποίος αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2009 — Félix Muñoz Arraiza κατά ΓΕΕΑ — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)

(Υπόθεση T-138/09)

(2009/C 153/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Félix Muñoz Arraiza (Logroño, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Grimaux Muñoz και J. Villamor Muguerza, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (Logroño, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Ιανουαρίου 2009, στην υπόθεση R 721/2008-2, και να δεχθεί την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος « RIOJAVINA » (λεκτικό σήμα) στις κλάσεις 29, 30 και 35, και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Félix Muñoz Arraiza

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «RIOJAVINA» (αίτηση καταχωρίσεως 4 121 621) για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30 και 35.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διάφορα καταχωρισμένα σήματα, μεταξύ των οποίων το κοινοτικό εικονιστικό σήμα «RIOJA» (226 118), για προϊόντα της κλάσεως 33, και το διεθνές εικονιστικό σήμα «RIOJA» (655 291), για προϊόντα της κλάσεως 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται μερικώς την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως: Πλημμελής εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994 L 11, σ. 1.) [όπως αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 78, σ. 1].

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Απριλίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση F-98/07, Petrilli κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-143/09 P)

(2009/C 153/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και B. Eggers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Nicole Petrilli (Woluwé-Saint-Étienne, Βέλγιο)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση F-98/07, Petrilli κατά Επιτροπής, και
- να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναίρεσως, η αναιρεσείουσα ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση F-98/07, Petrilli κατά Επιτροπής, με την οποία ακύρωσε την από 20 Ιουλίου 2007 απόφαση της Επιτροπής, περί απορρίψεως της αιτήσεως ανανέωσης της συμβάσεως εργασίας της ενδιαφερομένης ως επικουρικής συμβασιούχου υπαλλήλου.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους αναίρεσως, οι οποίοι αντλούνται από:

- το γεγονός ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έπρεπε, κατά την Επιτροπή, να κρίνει την προσφυγή-αγωγή απαράδεκτη, καθόσον με την ακυρωθείσα απόφαση η νυν αναιρεσείουσα ουδόλως είχε προβεί σε ουσιαστική και εμπεριστατωμένη εξέταση της προσωπικής καταστάσεως της ενδιαφερομένης υπαλλήλου·
- νομική πλάνη, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι ο κανόνας περί εξαιτίας, ο οποίος περιλαμβάνεται στην απόφαση C (2004) 1597/6, της 28ης Απριλίου 2004, και ο οποίος αφορά τη μέγιστη χρονική διάρκεια κατά την οποία οι υπηρεσίες της Επιτροπής μπορούν να απασχολούν μη μόνιμο προσωπικό⁽¹⁾, αντιβαίνει στο άρθρο 88 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- νομική πλάνη, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι ο μη νόμιμος χαρακτήρας του κανόνα περί εξαιτίας

αρκεί αφεαυτού για να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Επιτροπής, χωρίς να εξετάσει και αν η Επιτροπή, μη ανανεώνοντας τη σύμβαση της ενδιαφερομένης υπαλλήλου, είχε υπερβεί κατά τρόπο πρόδηλο και σοβαρό τα όρια εντός των οποίων πρέπει να ασκεί την ευρεία εξουσία της εκτιμήσεως όσον αφορά το συμφέρον της υπηρεσίας.

⁽¹⁾ Απόφαση που δημοσιεύθηκε στις Informations administratives [Διοικητικές Πληροφορίες], αριθ. 75-2004, της 24ης Ιουνίου 2004.

Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2009 — Trelleborg Industrie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-147/09)

(2009/C 153/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trelleborg Industrie SAS (Clermont Ferrand, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Joshua, barrister, και E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της επίμαχης αποφάσεως κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα και εν πάση περιπτώσει τουλάχιστον κατά το μέρος που διαπιστώνει οποιαδήποτε παράβαση που η προσφεύγουσα διέπραξε πριν από τις 21 Ιουνίου 1999·
- να μειώσει το κατά το άρθρο 2 πρόστιμο της προσφεύγουσας έτσι ώστε να διορθωθούν τα πρόδηλα σφάλματα της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 428 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 ΕΟΧ στην υπόθεση COMP/39406 — Μάνικες πλοίου, κατά το μέρος που κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα έλαβε μέρος σε μια ενιαία και διαρκή παράβαση εντός του ΕΟΧ στον τομέα που έχει ως αντικείμενο τις μάνικες πλοίου, παράβαση που συνίστατο στον καταμερισμό των προσφορών, στον καθορισμό τιμών, στον καθορισμό ποσοστώσεων, στον καθορισμό των όρων πωλήσεως, στον γεωγραφικό καταμερισμό των αγορών και στην ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών σχετικά με τις τιμές, τον όγκο των πωλήσεων και τις προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών. Περαιτέρω, ζητεί να μειωθεί το πρόστιμο που της επιβλήθηκε.

Η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι η εξουσία της Επιτροπής να επιβάλει πρόστιμα για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα πριν από τις 21 Ιουνίου 1999 έχει παραγραφεί βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 καθόσον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πραγματική και νομική πλάνη όταν έκρινε ότι η προσφεύγουσα διέπραξε μια ενιαία και διαρκή παράβαση.

Δεύτερον, προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν έχει έννομο συμφέρον όσον αφορά τη διαπίστωση παραβάσεως για την πρώτη περίοδο που έληξε τον Μάιο του 1997.

Τρίτον και επικουρικώς, ισχυρίζεται τόσο ότι η Επιτροπή παρανόμως εισήγαγε διακρίσεις εις βάρος της προσφεύγουσας, καθόσον όσον αφορά την ευθύνη για μια προκάτοχο εταιρία μεταχειρίστηκε την προσφεύγουσα διαφορετικά από έναν άλλον αποδέκτη της επίμαχης αποφάσεως, όσο και ότι προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2009 — Rintisch κατά ΓΕΕΑ — Valfleuri Pâtes Alimentaires (PROTIACTIVE)

(Υπόθεση T-152/09)

(2009/C 153/82)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bernard Rintisch (Bottrop, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Dreyer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Valfleuri Pâtes Alimentaires SA (Wittenheim, Γαλλία)

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση R 1661/2007-4· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Valfleuri Pâtes Alimentaires SA

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «PROTIACTIVE», για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 30 — αίτηση αριθ. 4 843 348

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Bernard Rintisch

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο λεκτικό γερμανικό σήμα «PROTI» για προϊόντα των κλάσεων 29 και 32· καταχωρισμένο εικονιστικό γερμανικό σήμα «PROTIPOWER» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 32· καταχωρισμένο λεκτικό γερμανικό σήμα «PROTIPLUS» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29 και 32· καταχωρισμένο λεκτικό γερμανικό σήμα «PROTITOP» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32· καταχωρισμένο λεκτικό κοινοτικό σήμα «PROTI» για προϊόντα των κλάσεων 5 και 29

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου (1) (νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου), εφόσον το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε την ανακοπή επί της ουσίας· παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου (νυν άρθρου 76, παράγραφος

2, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου), εφόσον το τμήμα προσφυγών δεν άσκησε τη διακριτική του εξουσία ή, τουλάχιστον, δεν δικαιολόγησε τον τρόπο με τον οποίο την άσκησε· κατάχρηση εξουσίας, εφόσον το τμήμα προσφυγών κακώς δεν έλαβε υπόψη τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα και αποδεικτικά στοιχεία.

(1) Ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2009 — Maxcom κατά ΓΕΕΑ και Maxdata Computer (maxcom)

(Υπόθεση T-155/09)

(2009/C 153/83)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maxcom sp. Z o.o. (Tychy, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Kral, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Maxdata Computer GmbH & Co. KG (Marl, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση R 1019/2009-2, που επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 16 Φεβρουαρίου 2009·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «maxcom» για προϊόντα των κλάσεων 9 και 11

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Maxdata Computer GmbH & Co. KG

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό λεκτικό σήμα «max» καταχωρισμένο στη Γερμανία για υπηρεσίες των κλάσεων 38 και 42, καθώς και για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 9

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (1)].

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (Κωδικοποιημένη έκδοση), ΕΕ L 78, σ. 1.

Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2009 — Four Ace International κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-156/09)

(2009/C 153/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Four Ace International Ltd (εκπρόσωπος: G. Urhoff, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση R 519/2008/4 –κοινοποιηθείσα στις 11 Φεβρουαρίου 2009– σχετικά με αίτημα καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος αριθ. 5819371 και να την τροποποιήσει υπό την έννοια ότι το προς καταχώριση σήμα περιλαμβάνει τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες: κλάση 39 — διοργάνωση ταξιδιών και κλάση 41 — επιμόρφωση, διασκέδαση, αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες ·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «skiken» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 39, 41 και 43

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾] καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει διακριτικό χαρακτήρα και δεν συντρέχει λόγος να παραμείνει ελεύθερη η χρήση του.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Απριλίου 2009 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-158/09)

(2009/C 153/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η Ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Καρρά, Ι. Χαλκιάς και Σ. Παπαϊωάννου)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρωθεί ή να μεταρρυθμιστεί η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής E(2009)810, της 13ης Φεβρουαρίου 2009,

«σχετικά με τη δημοσιονομική αντιμετώπιση στο πλαίσιο εκκαθάρισης δαπανών που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ σε ορισμένες υποθέσεις παρατυπιών που διαπράττονται από επιχειρήματιες » κατά το μέρος που αφορά την Ελληνική Δημοκρατία,

- να επιστραφεί στην προσφεύγουσα το 50% που έχει παρακρατηθεί δυνάμει του άρθρου 32(5) του κανονισμού 1290/05 στις περιπτώσεις που δεν υφίσταται παρατυπία με αριθμούς 3, 4, 6-13 (πλην 7) ή είναι αφερέγγυος ο οφειλέτης, υπόθεση με αριθμό 2,

- να επιβληθεί η δικαστική δαπάνη σε βάρος της Επιτροπής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, με την απόφαση υπ'αριθμόν E(2009)810 της 13ης Φεβρουαρίου 2009 «σχετικά με τη δημοσιονομική αντιμετώπιση στο πλαίσιο εκκαθάρισης δαπανών που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ σε ορισμένες υποθέσεις παρατυπιών που διαπράττονται από επιχειρήματιες » επέβαλε δημοσιονομικές διορθώσεις στην προσφεύγουσα ύψους 13 348 979,02 ευρώ λόγω της αμέλειας που επέδειξαν, κατά την Επιτροπή, οι ελληνικές αρχές επί μία τετραετία, από τη στιγμή της πρώτης διαπίστωσης της παρατυπίας και λόγω του ότι δεν ανέκτησαν ποσά που καταβλήθηκαν αχρεώστητα σε 5 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνταν στον τομέα της οινόποιησης, του βαμβακιού κλπ και σε 8 τυποποιητικές επιχειρήσεις που συμμετείχαν στο καθεστώς της ενίσχυσης στην κατανάλωση του ελαιόλαδου.

Η Ελληνική Δημοκρατία υποστηρίζει με τον πρώτο γενικό λόγο ακύρωσης ότι δεν υφίσταται έγκυρη νομική βάση για την επιβολή της διόρθωσης, σε καμία από τις δεκατρείς εξετασθείσες υποθέσεις, διότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της επικαλούμενης ως εφαρμοστέας διάταξης του άρθρου 31, παράγραφος 1, και 32, παράγραφος 8, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 ⁽¹⁾. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται άλλως ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη ουσιώδη πλάνη και προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που αφορούν στις ενέργειες των αρμόδιων ελληνικών αρχών και, άλλως, ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης που στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση ότι παρήλθε άπρακτη η τετραετία, από την πρώτη διαπίστωση της παρατυπίας και δεν άρχισε η διαδικασία ανάκτησης ή μία έγκυρη διαδικασία ανάκτησης, δεν πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 253 ΕΚ, γιατί είναι πλημμελής, ανεπαρκής και αόριστη, γιατί δεν αντικρούστηκαν τα επιχειρήματα που προέβαλε η Ελλάδα κατά τις διμερείς διαβουλεύσεις και κατά τη διαδικασία ενώπιον του Οργάνου Συμφιλίωσης.

Με το δεύτερο λόγο ακύρωσης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εσφαλμένα η Επιτροπή δεν εφάρμοσε τις παραγράφους 5, εδάφιο ε και 6, εδάφιο α και β του άρθρου 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/05 αντί των παραγράφων 1 και 8 του ιδίου άρθρου σε τέσσερις υποθέσεις, με αποτέλεσμα να καταλογίσει τη σχετική δαπάνη σε βάρος της προσφεύγουσας αντί να την αναλάβει το ΕΓΤΕ.

Με τον τρίτο λόγο ακύρωσης η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η διάταξη του άρθρου 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/05, που ορίζει ως ετήσια την προθεσμία για την κίνηση όλων των διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών, που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία με σκοπό την ανάκτηση των ποσών αρχόμενη από την πρώτη διοικητική ή δικαστική πράξη διαπίστωσης, αφορά μόνο παρατυπίες που λαμβάνουν χώρα μετά την έναρξη εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού και δεν μπορεί να αφορά παρατυπίες που

έγιναν προ δεκαετίας, όπου ίσχυε άλλο νομικό καθεστώς μη προβλέπον αντίστοιχη προθεσμία, περιοριζομένου του ελέγχου στην τήρηση του εύλογου χρόνου.

Με τον τέταρτο λόγο ακύρωσης η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αξίωση της Επιτροπής για καταλογισμό των ποσών εις βάρος της, μετά την πάροδο δεκαπέντε με είκοσι ετών από την επικαλούμενη παρατυπία, έχει παραγραφεί, λόγω της υπερβολικής διάρκειας της διαδικασίας, άλλως υπάρχει παραβίαση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου.

Τέλος, με τον πέμπτο λόγο ακύρωσης η προσφεύγουσα επικαλείται ότι εφόσον στις υποθέσεις 3, 4, 6, 8-13 δεν υφίσταται παρατυπία, για οποιαδήποτε περίπτωση ανάκτησης ισχύει ο κανόνας του 24μηνου, του άρθρου 31, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, και άρα ο καταλογισμός των αντίστοιχων ποσών που ανάγονται σε χρόνο πολύ πέραν του 24μηνου από την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων του ελέγχου πάσχει και πρέπει να ακυρωθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1)

Προσφυγή της Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda, που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2009 κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-159/09)

(2009/C 153/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Linda-a-Velha, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Magalhães e Menezes, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2009, που απορρίπτει την αίτηση της προσφεύγουσας περί διαγραφής εισαγωγικών δασμών, ύψους 41 271,09 ευρώ, και που εντέλλεται την εκ των υστέρων βεβαίωσή τους.

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Μεταξύ Σεπτεμβρίου 2003 και Φεβρουαρίου 2005, η προσφεύγουσα εισήγαγε από την Ινδονησία διάφορες παρτίδες καταψυγμένων καραβιδών, για τις οποίες ζήτησε τη διαγραφή εισαγωγικών δασμών βάσει των άρθρων 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', 236 και 239, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹).

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τις προαναφερόμενες διατάξεις τουλάχιστον για τους ακόλουθους λόγους: πρώτον, δεν έλαβε θέση εφ' όλων των επιχειρημάτων που προέβαλλε η προσφεύγουσα με την αίτησή της περί διαγραφής εισαγωγικών δασμών· δεύτερον, ανέπτυξε αιτιολόγηση ελλιπή, παραπλανητική και ακατάληπτη· τρίτον, ερμήνευσε εσφαλμένα το σφάλμα των ινδονη-

σιακών αρχών· τέταρτον και τελευταίον, εμφάνισε ως αποδεδειγμένα γεγονότα που δεν ήσαν όντως, το βάρος αποδείξεως των οποίων εβάρυνε διαδοχικώς τις αρχές που μεσολάβησαν κατά την εξέλιξη της διαδικασίας και πάντως όχι την προσφεύγουσα.

(¹) ΕΕ 1992, L 97, σ. 38.

Προσφυγή της 21ης Απριλίου 2009 — Ilink Kommunikationssysteme κατά ΓΕΕΑ (ilink)

(Υπόθεση T-161/09)

(2009/C 153/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ilink Kommunikationssysteme GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B. Schütze, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του ΓΕΕΑ της 5ης Φεβρουαρίου 2009 στην υπόθεση R 1849/2007-4 και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ilink» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 38 και 42.

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αίτησης καταχώρισης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (¹)], καθόσον το προς καταχώριση σήμα έχει τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα και δεν υπάρχει καμία ανάγκη να παραμείνει διαθέσιμο.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2009 — Κίτου κατά Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

(Υπόθεση T-164/09)

(2009/C 153/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ερασμία Κίτου (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει ότι ο κανονισμός 1049/2001 ΕΚ δεν έχει εφαρμογή·
- επικουρικώς, να διαπιστώσει ότι η από κοινού εφαρμογή των κανονισμών 1049/2001 ΕΚ και 45/2001 ΕΚ είναι νομικώς εσφαλμένη·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων 2008-0600·
- να διαπιστώσει ότι η αίτηση προσβάσεως στο έγγραφο δεν πληροί τις προϋποθέσεις του κανονισμού 45/2001·
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων με την οποία ο τελευταίος κατέληξε ότι η γνωστοποίηση, στο πλαίσιο εθνικής ένδικης διαδικασίας, ορισμένων στοιχείων που αφορούν τη σταδιοδρομία της προσφεύγουσας στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν αντιβαίνει στους κανονισμούς 45/2001 ⁽¹⁾ και 1049/2001 ⁽²⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής:

- η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αβάσιμη, κατά το μέτρο που στηρίζεται στον κανονισμό 1049/2001, ο οποίος δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω, δεδομένου ότι η αίτηση προσβάσεως δεν αφορά έγγραφο, υπό την έννοια του κανονισμού 1049/2001, αλλά αποκλειστικά και μόνον προσωπικό δεδομένο·
- ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι κανονισμοί 1049/2001 και 45/2001 έχουν από κοινού εφαρμογή εν προκειμένω, ο καθού προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή τους, κρίνοντας ότι οι προϋποθέσεις του κανονισμού 45/2001 περί της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων δεν έχουν εφαρμογή παρά μόνον αν έχει εφαρμογή η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, για την πρόσβαση στα έγγραφα·
- ο καθού παρέβη τον κανονισμό 45/2001, κατά το μέτρο που η αίτηση προσβάσεως δεν αφορά έγγραφο και δεν στηρίζεται σε καμία από τις προϋποθέσεις για το θεμιτό της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τις οποίες προβλέπει το άρθρο 5 του κανονισμού 45/2001.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ.3).

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2009 — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener και Shanghai Prime Machinery κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-170/09)

(2009/C 153/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener (Σαγκάη, Κίνα) και Shanghai Prime Machinery (Σαγκάη, Κίνα) (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος και Υ. Melin, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), καθόσον:
 - η προθεσμία τριών μηνών για τη γνωστοποίηση των συμπερασμάτων σχετικά με την αναγνώριση του καθεστώτος της εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς δεν τηρήθηκε, κατά παράβαση του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: βασικός κανονισμός)·
 - ο προσβαλλόμενος κανονισμός απορρίπτει αδικαιολόγητα το αίτημα των προσφευγουσών για την αναγνώριση του καθεστώτος της εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, πρώτο μέρος, του βασικού κανονισμού·
 - ο προσβαλλόμενος κανονισμός απορρίπτει αδικαιολόγητα το αίτημα των προσφευγουσών για την αναγνώριση του καθεστώτος της εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, δεύτερο μέρος, του βασικού κανονισμού·
 - οι περιλαμβανόμενες στον προσβαλλόμενο κανονισμό διαπιστώσεις στηρίζονται σε ανεπαρκείς πληροφορίες, κατά παράβαση του καθήκοντος προσεκτικής και αμερόληπτης εξετάσεως όλων των σχετικών πτυχών κάθε επιμέρους περιπτώσεως, όπως διασφαλίζεται από την κοινοτική έννομη τάξη στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών·
 - ο προσβαλλόμενος κανονισμός επιρρίπτει στους παραγωγούς, οι οποίοι πραγματοποιούν εξαγωγές και οι οποίοι ζητούν την αναγνώριση του καθεστώτος της εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ένα βάρος αποδείξεως που δεν συνάδει προς τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, και ιδίως προς την αρχή της χρηστής διοικήσεως·

- ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει τα άρθρα 1, παράγραφοι 1 και 2, 2, 3, παράγραφος 1, 5, 6, 8, 10, παράγραφος 1, 11 και 15 του κανονισμού (ΕΚ) 2026/97 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: βασικός κανονισμός για την άμυνα κατά των επιδοτήσεων) ως εκ του ότι χρησιμοποιεί την απόρριψη του αιτήματος αναγνώρισης του καθεστώτος της εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, προκειμένου να προβεί σε αντιστάθμιση επιδοτήσεων·
 - ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρέλειψε να προβεί σε προσαρμογή της διαφοράς που, όπως αποδείχθηκε, επηρεάζει τη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού·
 - ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρέλειψε, κατά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, να παραθέσει αιτιολογία για την επικύρωση της απορρίψεως του αιτήματος αναγνώρισης του καθεστώτος της εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς·
 - οι περιλαμβανόμενες στον προσβαλλόμενο κανονισμό διαπιστώσεις στηρίζονται σε διαδικασία που ενέχει προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, εμποδίζοντας τις προσφεύγουσες να θέσουν πράγματι υπό αμφισβήτηση, αφενός, ορισμένες διαπιστώσεις που είναι ουσιώδεις για τον υπολογισμό των δασμών και, αφετέρου, το πόρισμα της έρευνας· και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού για τους ακόλουθους λόγους:

Με τον πρώτο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι παραβιάστηκε το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού καθόσον η απόφαση για την αναγνώριση του καθεστώτος της εταιρίας που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ) γνωστοποιήθηκε μετά τη λήξη της προβλεπόμενης από το εν λόγω άρθρο προθεσμίας τριών μηνών και αφού η Επιτροπή διέθετε όλες τις ουσιώδεις πληροφορίες για να υπολογίσει το περιθώριο ντάμπινγκ των προσφευγουσών.

Με τον δεύτερο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού καθόσον απέρριψε το αίτημα των προσφευγουσών για την αναγνώριση του ΚΟΑ μολονότι οι προσφεύγουσες απέδειξαν ότι λαμβάνουν τις σχετικές με την επιχειρηματική δραστηριότητα αποφάσεις τους ανταποκρινόμενες απλώς και μόνο στις ενδείξεις της αγοράς, χωρίς καμία κρατική παρέμβαση. Κατά τις προσφεύγουσες, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρέλειψε να εντοπίσει οποιοδήποτε περιστατικό που να καταδεικνύει την ύπαρξη οποιασδήποτε κρατικής παρεμβάσεως πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά την περίοδο έρευνας. Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες διατείνονται, με τον τρίτο ισχυρισμό τους, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού καθόσον απέρριψε το αίτημα των προσφευγουσών για την αναγνώριση του ΚΟΑ αφότου οι προσφεύγουσες είχαν ανταποκριθεί στο βάρος αποδείξεως που έφεραν και είχαν αποδείξει ότι οι δαπάνες για τα σημαντικότερα εισαγόμενα προϊόντα αντιστοιχούν στην αγοραία αξία.

Με τον τέταρτο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι τα πραγματικά περιστατικά της προκειμένης υποθέσεως δεν αποτέλεσαν αντικείμενο προσεκτικής και αμερόληπτης εξετάσεως. Ακριβέστερα, το συμπέρασμα ότι οι τιμές των ακατέργαστων πρώτων υλών

στην Κίνα αποτελούσαν αντικείμενο στρεβλώσεως λόγω χορηγήσεως επιδοτήσεων, το οποίο αποτέλεσε τον λόγο που δικαιολόγησε το να θεωρηθεί ότι οι προσφεύγουσες δεν αγόραζαν τα εισαγόμενα προϊόντα σε αγοραία αξία, στηρίχθηκε σε ανεπαρκείς πληροφορίες και η Επιτροπή δεν εκτίμησε προσηκόντως τα αποδεικτικά στοιχεία ως προς τον τομέα της χαλυβουργίας στην Κίνα.

Με τον πέμπτο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και ιδίως την αρχή της χρηστής διοικήσεως, η οποία κατοχυρώνεται, επίσης, στο άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθόσον επιρρίφθηκε σ' αυτές ένα μη εύλογο βάρος αποδείξεως, δυνάμει του οποίου αυτές όφειλαν να αποδείξουν ότι επικρατούν συνθήκες οικονομίας της αγοράς, όπως απαιτεί το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού.

Με τον έκτο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει τον βασικό κανονισμό για την άμυνα κατά των επιδοτήσεων καθόσον χρησιμοποίησε, όπως υποστηρίζεται, την απόρριψη του αιτήματος για την αναγνώριση του ΚΟΑ στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ προκειμένου να προβεί σε αντιστάθμιση επιδοτήσεων, πράγμα το οποίο μπορούσε να τελεσθεί μόνο στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού για την άμυνα κατά των επιδοτήσεων, έπειτα από προσηκούμενη έρευνα.

Με τον όγδοο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι δεν υφίσταται νομική βάση για την άρνηση να γίνει προσαρμογή στην κανονική αξία, άρνηση η οποία στηρίζεται στο επιχειρήμα ότι η τιμή των ακατέργαστων πρώτων υλών έχει αποτελέσει αντικείμενο στρεβλώσεως, αντιθέτως προς τους λόγους που προέβαλε το κοινοτικό όργανο προκειμένου να απορρίψει το αίτημά τους για προσαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ι', του βασικού κανονισμού.

Με τον ένατο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι, με το οριστικό έγγραφο γνωστοποίησης διά του οποίου προτείνεται η επιβολή οριστικών μέτρων, η Επιτροπή απλώς αναδιατύπωσε και επανέλαβε το ίδιο επιχειρήμα που είχε χρησιμοποιήσει και στο έγγραφο γνωστοποίησης σχετικά με την αναγνώριση του ΚΟΑ, χωρίς να προβεί σε ανάλυση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν και χωρίς να παραθέσει αιτιολογία για την απόρριψη. Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ουδόλως παρέθεσε αιτιολογία για την επικύρωση της απορρίψεως των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες.

Τέλος, με τον τελευταίο ισχυρισμό τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι τα δικαιώματα άμυνάς τους αποτέλεσαν αντικείμενο προσβολής, καθόσον δεν παρασχέθηκε σ' αυτές πρόσβαση σε ουσιώδεις πληροφορίες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας και των περιθωρίων ντάμπινγκ.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2009 — Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-172/09)

(2009/C 153/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Gem-Year Industry Co. Ltd και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος και Υ. Melin, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός
- ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, καθόσον καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι υποβαλλόντες τη σχετική καταγγελία κοινοτικοί παραγωγοί νομιμοποιούνταν ενεργητικά, κατά παράβαση των άρθρων 5, παράγραφοι 1 και 4, του βασικού κανονισμού,
- αντίκειται στο άρθρο 1, παράγραφοι 1, 2 και 4, στο άρθρο 2, παράγραφος 8, και στο άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 10, του βασικού κανονισμού, επιβάλλοντας δασμούς αντντάμπινγκ σε πλήθος διαφορετικών προϊόντων,
- αντίκειται στο άρθρο 3, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού, καθόσον διαπιστώνει, λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης, ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική ζημία,
- απορρίπτει αδικαιολόγητα το αίτημα Κινέζων παραγωγών-εξαγωγών να τους απονεμηθεί το καθεστώς οικονομίας της αγοράς, κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο σκέλος της πρώτης περίπτωσης, του βασικού κανονισμού,
- αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, ερμηνευόμενο υπό το φως της συμφωνίας ΠΟΕ και της παραγράφου 15 του Πρωτοκόλλου προσχώρησης της Κίνας στον ΠΟΕ, καθόσον απορρίπτει το αίτημα απονομής του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς σε παραγωγούς στον βιομηχανικό τομέα των συνδετήρων λόγω της καταστάσεως που επικρατεί σε έτερο βιομηχανικό τομέα,
- οι διαπιστώσεις του στηρίζονται σε ανεπαρκείς πληροφορίες, κατά παράβαση του καθήκοντος επιμελούς και αμερόληπτης εξέτασης όλων των σχετικών πτυχών κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης, όπως το καθήκον αυτό εξασφαλίζεται από την κοινοτική έννομη τάξη στις διοικητικές διαδικασίες,
- αντίκειται στο άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, στο άρθρο 2, στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στο άρθρο 5, στο άρθρο 6, στο άρθρο 10, παράγραφος 1, στο άρθρο 11 και στο άρθρο 15 του βασικού κανονισμού κατά των επιχορηγήσεων, καθόσον χρησιμοποιεί την άρνηση απονομής του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς ως μέσο για να προβεί στην αντιστάθμιση επιδοτήσεων,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (¹), για τους ακόλουθους λόγους:

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης του μέτρου που κατέληξε ότι οι υποβαλλόντες την καταγγελία νομιμοποιούνταν ενεργητικά δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 4, του βασικού κανονισμού (²), δεδομένου ότι, κατά τις προσφεύγουσες, το θεσμικό αυτό όργανο όφειλε να έχει λάβει υπόψη το περιθώριο σφάλματος των στατιστικών που χρησιμοποίησε για να υπολογίσει τη συνολική κοινοτική παραγωγή και να έχει διορθώσει αναλόγως το αριθμητικό αυτό στοιχείο. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντίκειται στο άρθρο 1, παράγραφοι 1, 2 και 4, στο άρθρο 2, παράγραφος 8, και στο άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 10, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που επιβάλλει δασμούς αντντάμπινγκ σε πλήθος διαφορετικών προϊόντων, δεδομένου ότι η έρευνα αντντάμπινγκ δεν μπορεί να καλύπτει περισσότερα από ένα προϊόντα. Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν το επιχείρημα ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης και παρέβη το άρθρο 3, παράγραφοι 3 και 4, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που καταλήγει, με την αιτιολογική σκέψη 161 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική ζημία, δεδομένου ότι η διαπίστωση αυτή στηρίζεται αποκλειστικά σε αρνητικό δείκτη ζημίας, σε αντιφατική διαπίστωση και σε διάφορες υποθετικές εκτιμήσεις.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερο σκέλος, της πρώτης περίπτωσης, καθόσον απορρίπτει το αίτημα απονομής του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς σε Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, για τον λόγο ότι το κόστος των σημαντικότερων εισροών τους δεν εκφράζει τις διεθνείς, χωρίς στρεβλώσεις, τιμές της αγοράς, ενώ η διάταξη αυτή απαιτεί απλώς από τις εταιρίες που ζητούν την απονομή του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς να αποδείξουν ότι προμηθεύονται τα κύρια στοιχεία των εισροών τους στην αγοραία αξία.

Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', ερμηνευόμενο υπό το φως της συμφωνίας ΠΟΕ και της παραγράφου 15 του Πρωτοκόλλου προσχώρησης της Κίνας στον ΠΟΕ, καθόσον απορρίπτει το αίτημα απονομής του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς σε παραγωγούς του βιομηχανικού τομέα των συνδετήρων λόγω της καταστάσεως που επικρατεί σε έτερο βιομηχανικό τομέα. Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι διαπιστώσεις του κανονισμού στηρίζονται σε ανεπαρκείς πληροφορίες, κατά παράβαση του καθήκοντος επιμελούς και αμερόληπτης εξέτασης όλων των σχετικών πτυχών κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης, όπως το καθήκον αυτό εξασφαλίζεται από την κοινοτική έννομη τάξη στις διοικητικές διαδικασίες.

Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αντίκειται στο άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, στο άρθρο 2, και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού κατά των επιχορηγήσεων (³), καθόσον δεν προσδιορίζει κατά πόσον οι διαπιστωθείσες κατά τη διάρκεια της έρευνας αντντάμπινγκ επιχορηγήσεις αποτελούν επιδότηση όπως αυτή ορίζεται στα άρθρα αυτά· με άλλα λόγια, δεν προσδιορίζεται κατά πόσον υφίσταται επιδότηση, αν έχει ατομικό χαρακτήρα, αν προσπορίζει όφελος και αν η βιομηχανία της Ευρωπαϊκής Ένωσης υφίσταται ζημία ως αποτέλεσμα της επιδότησης αυτής. Ομοίως, κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή ουδέποτε ανέλυσε τη ζημία, όπως προβλέπει το άρθρο 8 του βασικού κανονισμού κατά των επιχορηγήσεων, ούτε υπολόγισε το όφελος που προσπορίζεται ο αποδέκτης της επιδότησης, όπως ορίζουν τα άρθρα 5 και 6 του ίδιου κανονισμού. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν ακολούθησε τις διαδικασίες του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του

άρθρου 11 ούτε απέδειξε, βάσει των πραγματικών περιστατικών, την ύπαρξη αντισταθμίσιμων επιδοτήσεων καθώς και την επέλευση ζημίας οφειλόμενης στις επιδοτήσεις αυτές όπως απαιτεί το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού κατά των επιχορηγήσεων, καθόσον χρησιμοποιεί την άρνηση απονομής του καθεστώτος οικονομίας της αγοράς ως μέσο για να προβεί στην αντιστάθμιση επιδοτήσεων.

(¹) ΕΕ 2009 L 29, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996 L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2117/2005 του Συμβουλίου (ΕΕ 2005 L 340, σ. 17)

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 2026/97 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1997 L 288, σ. 1)

Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2009 — Complejo Agrícola κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-174/09)

(2009/C 153/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Complejo Agrícola (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. A. Menéndez Menéndez και G. Yanguas Montero, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή,
- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα 1, της αποφάσεως 2009/95/ΕΚ της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 2008 (¹), όσον αφορά τον χαρακτηρισμό ως τόπου κοινοτικής σημασίας του «Acebuchales de la Campiña Sur de Cádiz» (κωδικός ES 6120015) (στο εξής: ΤΚΣ Acebuchales) και να αποκαταστήσει την πλήρη άσκηση του δικαιώματος κυριότητας της COMPLEJO AGRÍCOLA επί του τμήματος της γεωργικής της εκμεταλλεύσεως που δεν συγκεντρώνει τα περιβαλλοντικά κριτήρια για να χαρακτηριστεί ως τόπος κοινοτικής σημασίας (στο εξής: ΤΚΣ).

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη με την παρούσα διαδικασία απόφαση εγκρίνεται ο δεύτερος ενημερωμένος κατάλογος ΤΚΣ για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (²). Μεταξύ των επιλεγμένων ΤΚΣ που διατηρούνται με την προσβαλλόμενη απόφαση είναι και ο ΤΚΣ του Acebuchales, μια έκταση 26 475,31 εκταρίων, με συντεταγμένες γεωγραφικό μήκος 5° 57' 4" W και γεωγραφικό πλάτος 36° 24' 2".

Δυνάμει της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στον ΤΚΣ Acebuchales περιλαμβάνεται και μια έκταση 1 759 εκταρίων, η οποία ανήκει στη γεωργική εκμετάλλευση κυριότητας της προσφεύγουσας (στο εξής:

γεωργική εκμετάλλευση). Από την κήρυξη του Acebuchales ως ΤΚΣ, εφαρμόζεται αυτομάτως στην έκταση αυτή το νομικό καθεστώς προστασίας που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφοι 2, 3 και 4 της οδηγίας 92/43. Το νομικό αυτό καθεστώς περιορίζει τις δυνατότητες χρήσεως και απολαύσεως από την προσφεύγουσα του τμήματος της εκμεταλλεύσεως που περιλαμβάνεται στον ΤΚΣ Acebuchales.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τα εξής:

— Κατά τον καθορισμό της περιμέτρου του ΤΚΣ Acebuchales που αφορά τη γεωργική εκμετάλλευση, η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάχρηση, καθώς εφάρμοσε εσφαλμένως τα κριτήρια που προβλέπουν τα παραρτήματα I, II και III της οδηγίας 92/43.

Όπως αποδεικνύει η περιβαλλοντολογική έκθεση που συνέταξε η συμβουλευτική σε θέματα περιβάλλοντος εταιρία Istmo ' 94, από τα 1 759 εκτάρια της γεωργικής εκμεταλλεύσεως που διέγεται από τον ΤΚΣ Acebuchales, τα 877 δεν πληρούν τις περιβαλλοντολογικές προϋποθέσεις που απαιτεί η οδηγία 92/43 για να συμπεριληφθούν σε περιοχή ΤΚΣ. Λόγω της εσφαλμένης εφαρμογής των κριτηρίων του παραρτήματος III της οδηγίας 92/43 εκ μέρους της Επιτροπής, θεωρείται περιοχή ΤΚΣ ένα μεγάλο τμήμα των εκτάσεων κυριότητας της προσφεύγουσας που δεν έχουν περιβαλλοντική αξία, γεγονός που συνιστά παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της νομιμότητας του κοινοτικού δικαίου.

— Προκλήθηκε αδικαιολόγητος και υπέρμετρα επαχθής περιορισμός των δυνατοτήτων χρήσεως και απολαύσεως που είναι σύμφυτες με το δικαίωμα της κυριότητας της προσφεύγουσας στα τμήματα της γεωργικής εκμεταλλεύσεως που περιλαμβάνονται στον ΤΚΣ Acebuchales χωρίς να διαθέτουν οικολογική αξία.

— Η προσφεύγουσα δεν είχε την ευκαιρία να μετάσχει στη διαδικασία χαρακτηρισμού του ΤΚΣ Acebuchales, ούτε καν να ενημερωθεί για την ύπαρξη του πριν τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, γεγονός που συνιστά παραβίαση των αρχών της ακροάσεως του ενδιαφερομένου και της ασφάλειας δικαίου.

(¹) Απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με την έγκριση δεύτερου ενημερωμένου καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2008) 8049], (ΕΕ L 43, σ. 393).

(²) ΕΕ L 59, σ. 63.

Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2009 — Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-176/09)

(2009/C 153/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ (εκπρόσωποι: D. Vaughan, QC, και M. Llamas, Barrister)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2009/95/EK, στο μέτρο κατά το οποίο βάσει της αποφάσεως αυτής η τοποθεσία ES6120032 εκτείνεται στα χωρικά ύδατα του Βρετανικού Γιβραλτάρ (τόσο εντός όσο και εκτός της τοποθεσίας UKGIB0002) και σε περιοχή ανοικτής θάλασσας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά και λοιπά έξοδα της προσφεύγουσας που απορρέουν από την υπόθεση αυτή.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2009/95/EK της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με την έγκριση δεύτερου ενημερωμένου καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για τη μεσογειακή βιογεωγραφική περιοχή, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2008) 8049] ⁽¹⁾, στο μέτρο κατά το οποίο καθορίζει την τοποθεσία ES6120032 «Estrecho oriental» κατά τρόπον ώστε να περιλαμβάνει χωρικά ύδατα του Γιβραλτάρ (τόσο εντός όσο και εκτός της τοποθεσίας UKGIB0002) και περιοχή ανοικτής θάλασσας.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τη Συνθήκη ΕΚ καθόσον:

- η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη καθόσον, κατά παράβαση του άρθρου 299 ΕΚ, χαρακτήρισε μια περιοχή ενός κράτους μέλους, τα χωρικά ύδατα του Βρετανικού Γιβραλτάρ, ως τμήμα άλλου κράτους μέλους, της Ισπανίας·
- εκδόθηκε κατά παράβαση των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ⁽²⁾ και κατά πρόδηλη παραβίαση του συστήματος της οδηγίας αυτής, καθόσον επιδίωκε να προσδώσει την ιδιότητα του «τόπου κοινοτικής σημασίας» σε μεγάλο τμήμα της τοποθεσίας ES6120032 το οποίο δεν βρίσκεται σε ισπανικό έδαφος και ανήκει σε άλλο κράτος μέλος και, κατά πρόδηλη παράβαση του άρθρου 2 της ίδιας οδηγίας, σε τμήμα ανοικτής θάλασσας, η οποία δεν ανήκει στο ευρωπαϊκό έδαφος κρατών μελών και επί της οποίας η Ισπανία δεν έχει ούτε μπορεί να έχει δικαιοδοσία ή κυριαρχία·
- ενέχει νομικό σφάλμα καθόσον επιδίωκε να απονείμει την ιδιότητα του «τόπου κοινοτικής σημασίας» και να επιβάλει τις κατά την οδηγία 92/43/ΕΟΚ υποχρεώσεις σε τμήματα της ES6120032, η οποία υπάγεται στην κυριαρχία της Ισπανίας, τα οποία αλληλοεπικαλύπτονται με τη UKGIB0002, που υπάγεται στην κυριαρχία του Ηνωμένου Βασιλείου, επιδιώκοντας έτσι να εφαρμόσει δύο ξεχωριστά νομικά, ποινικά, διοικητικά και ελεγκτικά καθεστώτα στην ίδια έκταση·
- εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 300, παράγραφος 7, ΕΚ και διατάξεων του μέρους XII της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας του 1982 (UNCLOS), της Συμβάσεως της Βαρκελώνης διά την προστασίαν της Μεσογείου Θαλάσσης του 1976 και του Πρωτοκόλλου της Συμβάσεως αυτής του 1995, καθόσον υποχρεώνει την Ισπανία να συμμορφωθεί προς τις ίδιες περιβαλλοντικές φύσεως υποχρεώσεις, ως προς το τμήμα των χωρικών υδάτων του Βρετανικού Γιβραλτάρ που περιλαμβάνεται στην ES6120032, με εκείνες προς τις οποίες υποχρεούται να συμμορφωθεί το Ηνωμένο Βασίλειο και ειδικότερα το Γιβραλτάρ ως προς την ίδια περιοχή·

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ελαττωματική λόγω πρόδηλης πλάνης περί τα πραγματικά περιστατικά η οποία οδήγησε την Επιτροπή σε εσφαλμένη

εφαρμογή του νόμου και παραβάσεις της Συνθήκης ΕΚ, καθόσον βασίζεται σε ψευδή και παραπλανητικά στοιχεία.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον ο καθορισμός των τόπων κατά τρόπον ώστε να αλληλοεπικαλύπτονται έχει αυτομάτως ως συνέπεια να εφαρμόζονται δύο νομικά συστήματα (το δίκαιο του Γιβραλτάρ και της Ισπανίας για την εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ) στην ίδια περιοχή για τον ίδιο σκοπό.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση των κατά τα άρθρα 2, 3, 89 και 137, παράγραφος 1, της UNCLOS αρχών εθιμικού διεθνούς δικαίου. Έτι επικουρικότερον, υποστηρίζει ότι η απόφαση, στο μέτρο που καθορίζει την ES6120032 κατά τρόπον ώστε να περιλαμβάνει χωρικά ύδατα του Βρετανικού Γιβραλτάρ, παραβιάζει την αρχή του εθιμικού διεθνούς δικαίου ότι η αιγιαλίτιδα ζώνη εκτείνεται κατ' ελάχιστο όριο στα τρία ναυτικά μίλια.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009 L 43, σ. 393.

⁽²⁾ Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ 1992 L 206, σ. 7).

Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2009 — Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ — Club de Golf Peralada (WINE SPA)

(Υπόθεση T-183/09)

(2009/C 153/93)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. De Brouwer, E. Cornu και O. Klimis, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Club de Golf Peralada, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Μαρτίου 2009 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1231/2005-4 και R 1250/2005-4· και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Club Golf de Peralada, SA

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «WINE SPA», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 5, 16, 24, 25 και 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Πολλά καταχωρισμένα εθνικά, διεθνή και κοινοτικά σήματα «SPA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3, 32 και 42, αντιστοίχως· καταχωρισμένο διεθνές και καταχωρισμένο στην Μπενελούξ σήμα «LES THERMES DE SPA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3 και 42· καταχωρισμένο γερμανικό σήμα «SPA MONOPOLE S.A. SPA», για προϊόντα της κλάσεως 3· S.A. SPA Monopole, Compagnie fermière de Spa, σε συντομογραφία S.A. Spa Monopole N.V., ανώνυμη εταιρία, προστατευόμενη στο Βέλγιο εταιρική επωνυμία· Les Thermes de Spa, Place Royale 2, 4900 Spa, Βέλγιο, προστατευόμενη στο Βέλγιο εμπορική επωνυμία

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 75, παράγραφος 2, και 76, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, εφόσον το τμήμα προσφυγών εξέδωσε την απόφασή του παραβιάζοντας την αρχή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως· παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, εφόσον το τμήμα προσφυγών βάσισε την εκτίμησή του περί του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος «SPA» επί εσφαλμένων και μη αποδεδειγμένων στοιχείων και δεν εκτίμησε την ομοιότητα των δύο εμπλεκόμενων σημάτων όσον αφορά τα προϊόντα για τα οποία έχουν καταχωρισθεί ή έχει ζητηθεί η καταχώρισή τους. Τέλος, το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε αν η χρήση του οικείου κοινοτικού σήματος μπορεί να δημιουργήσει αδικαιολόγητο πλεονέκτημα από το προγενέστερο σήμα «SPA», ή να θίξει τον διακριτικό χαρακτήρα και τη φήμη του σήματος αυτού, παραβιάζοντας έτσι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Μαΐου 2009 — Roche κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-142/94 και T-143/94) ⁽¹⁾

(2009/C 153/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 174 της 25.6.1994.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Μαΐου 2009 — Opus Arte UK κατά ΓΕΕΑ — Arte (OPUS ARTE)

(Υπόθεση T-170/07) ⁽¹⁾

(2009/C 153/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 21.7.2007.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή κατά Eurgit και Cirese

(Υπόθεση T-470/08) ⁽¹⁾

(2009/C 153/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 327 της 20.12.2008.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Μαΐου 2009 — Rundpack κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση κυπέλλου)

(Υπόθεση T-503/08) ⁽¹⁾

(2009/C 153/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 21.2.2009.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Αγωγή της 27ης Μαρτίου 2009 — Β κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-26/09)

(2009/C 153/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: Β (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: E. Boigelot, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Υποχρέωση του Κοινοβουλίου να καταβάλει στον ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση ύψους 12 000 ευρώ για βλάβες που υπέστη, αφενός από ηθική και επαγγελματική παρενόχληση και αφετέρου από την παράλειψη διενέργειας εσωτερικής διοικητικής εξέτασης από ανεξάρτητο όργανο.

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση ύψους 12 000 ευρώ για βλάβες (ηθική βλάβη, βλάβη της πολιτικής φήμης και της σταδιοδρομίας, προσβολή της αξιοπρέπειας και της υγείας) που υπέστη, αφενός από ηθική και επαγγελματική παρενόχληση κατά την περίοδο που υπηρετούσε στο Κοινοβούλιο και, αφετέρου, από την παράλειψη διενέργειας εσωτερικής διοικητικής εξέτασης από ανεξάρτητο όργανο,

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 7ης Απριλίου 2009 — Časta κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-40/09)

(2009/C 153/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Radek Časta (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Tahotná, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO) περί αποκλεισμού

του προσφεύγοντος-ενάγοντος από τις προφορικές εξετάσεις του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/107/07-LAW με την αιτιολογία ότι δεν πληροί την προϋπόθεση περί εμπειρίας τριών ετών σε θέση ανωτέρου στελέχους. Αφετέρου, υποχρέωση της καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση για υλική ζημία και ηθική βλάβη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ R/45715/08 της 22ας Δεκεμβρίου 2008,

— να υποχρεώσει την καθή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση ύψους 20 000 ευρώ για υλική ζημία και ηθική βλάβη, προσαυξημένη με τους τόκους υπερημερίας από 9ης Ιουνίου 2008 μέχρι 15 ημέρες αφότου η απόφαση αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.

— να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2009 — Lebedef-Caponi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-45/09)

(2009/C 153/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της εκθέσεως αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας για το 2007.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την από 1ης Ιανουαρίου 2007 έως 31 Δεκεμβρίου 2007 έκθεση αξιολογήσεως της σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας,

— να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή-αγωγή της 7ης Μαΐου 2009 — Fries Guggenheim
κατά CEDEFOP****(Υπόθεση F-47/09)**

(2009/C 153/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Eric Mathias Fries Guggenheim (Λιέγη, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Lucas, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (CEDEFOP)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης του CEDEFOP περί μη ανανέωσης της συμβάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου και, σε περίπτωση μη επανεντάξεως, υποχρέωση του καθού-εναγόμενου να του καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2008 του CEDEFOP περί μη ανανέωσης της συμβάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, με την οποία επιβεβαιώνεται ότι η σχέση εργασίας του λύεται στις 15 Οκτωβρίου 2008,
- να ακυρώσει, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2008 του CEDEFOP με την οποία επιβεβαιώνεται η πρώτη απόφαση, κατόπιν του από 9 Ιουλίου 2008 εγγράφου του προσφεύγοντος-ενάγοντος και της από 17 Ιουλίου 2008 συναντήσεώς του με τους εκπροσώπους του προσωπικού,
- σε περίπτωση μη επανεντάξεως του, να υποχρεώσει το CEDEFOP να του καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη, της οποίας το ύψος θα καθορισθεί από το Δικαστήριο,
- να επιτρέψει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, αν το κρίνει αναγκαίο, να υπολογίσει τη βλάβη της σταδιοδρομίας του, ειδικά, σε περίπτωση μη επανεντάξεώς του, να υποχρεώσει το CEDEFOP να του καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για τη βλάβη αυτή, της οποίας το ύψος θα καθορισθεί από το Δικαστήριο,
- να καταδικάσει το CEDEFOP στα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό της δημοσιευθείσας στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοινώσεως επί της υποθέσεως T-126/09**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 129 της 6ης Ιουνίου 2009, σ. 18)

(2009/C 153/102)

Η δημοσιευθείσα στην ΕΕ ανακοίνωση επί της υποθέσεως T-126/09, Ιταλία κατά Επιτροπής και EPSO, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2009 — Ιταλία κατά Επιτροπής και EPSO

(Υπόθεση T-126/09)

(2009/C 129/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθόν: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (EPSO)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις προκηρύξεις των διαγωνισμών (AD 5) EPSO/AD/144/09 (δημόσια υγεία), EPSO/AD/145/09 (υγιεινή των τροφίμων: πολιτική και νομοθεσία), EPSO/AD/146/09 (υγιεινή των τροφίμων: έλεγχος, επιθεώρηση και αξιολόγηση) για την πρόσληψη 35, 40 και 55 αντιστοίχως υπαλλήλων διοίκησης (AD 5) βουλγαρικής, κυπριακής, τσεχικής, εσθονικής, ουγγρικής, λεττονικής, λιθουανικής, μαλτέζικης, πολωνικής, ρουμανικής, σλοβακικής και σλοβενικής ιθαγένειας στον τομέα της δημόσιας υγείας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή με εκείνα που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-166/07, Ιταλία κατά Επιτροπής.»

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2009/C 153/79	Υπόθεση T-138/09: Προσφυγή της 7ης Απριλίου 2009 — Félix Muñoz Arraiza κατά ΓΕΕΑ — Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja (RIOJAVINA)	40
2009/C 153/80	Υπόθεση T-143/09 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Απριλίου 2009 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Ιανουαρίου 2009 στην υπόθεση F-98/07, Petrilli κατά Επιτροπής	41
2009/C 153/81	Υπόθεση T-147/09: Προσφυγή της 9ης Απριλίου 2009 — Trelleborg Industrie κατά Επιτροπής	41
2009/C 153/82	Υπόθεση T-152/09: Προσφυγή της 11ης Απριλίου 2009 — Rintisch κατά ΓΕΕΑ — Valfleuri Pâtes Alimentaires (PROTIACTIVE)	42
2009/C 153/83	Υπόθεση T-155/09: Προσφυγή της 15ης Απριλίου 2009 — Maxcom κατά ΓΕΕΑ και Maxdata Computer (maxcom)	42
2009/C 153/84	Υπόθεση T-156/09: Προσφυγή της 17ης Απριλίου 2009 — Four Ace International κατά ΓΕΕΑ	43
2009/C 153/85	Υπόθεση T-158/09: Προσφυγή της 14ης Απριλίου 2009 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	43
2009/C 153/86	Υπόθεση T-159/09: Προσφυγή της Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda, που ασκήθηκε στις 27 Απριλίου 2009 κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	44
2009/C 153/87	Υπόθεση T-161/09: Προσφυγή της 21ης Απριλίου 2009 — Ilink Kommunikationssysteme κατά ΓΕΕΑ (ilink)	44
2009/C 153/88	Υπόθεση T-164/09: Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2009 — Κίτου κατά Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων	44
2009/C 153/89	Υπόθεση T-170/09: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2009 — Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener και Shanghai Prime Machinery κατά Συμβουλίου	45
2009/C 153/90	Υπόθεση T-172/09: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2009 — Gem-Year και Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) κατά Συμβουλίου	46
2009/C 153/91	Υπόθεση T-174/09: Προσφυγή της 27ης Απριλίου 2009 — Complejo Agrícola κατά Επιτροπής	48
2009/C 153/92	Υπόθεση T-176/09: Προσφυγή της 6ης Μαΐου 2009 — Κυβέρνηση του Γιβραλτάρ κατά Επιτροπής	48
2009/C 153/93	Υπόθεση T-183/09: Προσφυγή της 11ης Μαΐου 2009 — Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ — Club de Golf Peralada (WINE SPA)	49
2009/C 153/94	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-142/94 και T-143/94: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Μαΐου 2009 — Roche κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	50
2009/C 153/95	Υπόθεση T-170/07: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Μαΐου 2009 — Opus Arte UK κατά ΓΕΕΑ — Arte (OPUS ARTE)	50

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2009/C 153/96	Υπόθεση T-470/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Μαΐου 2009 — Επιτροπή κατά Eurgit και Cirese	50
2009/C 153/97	Υπόθεση T-503/08: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Μαΐου 2009 — Rundpack κατά ΓΕΕΑ (Αναπαρα- σταση κυπέλλου)	50

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2009/C 153/98	Υπόθεση F-26/09: Αγωγή της 27ης Μαρτίου 2009 — B κατά Κοινοβουλίου	51
2009/C 153/99	Υπόθεση F-40/09: Προσφυγή-αγωγή της 7ης Απριλίου 2009 — Časta κατά Επιτροπής	51
2009/C 153/100	Υπόθεση F-45/09: Προσφυγή της 24ης Απριλίου 2009 — Lebedef-Caroni κατά Επιτροπής	51
2009/C 153/101	Υπόθεση F-47/09: Προσφυγή-αγωγή της 7ης Μαΐου 2009 — Fries Guggenheim κατά CEDEFOP	52

Διορθωτικά

2009/C 153/102	Διορθωτικό της δημοσιευθείσας στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοινώσεως επί της υποθέσεως T-126/09 (ΕΕ C 129 της 6.6.2009, σ. 18)	53
----------------	---	----

